

TRIBUNE

Jaargang 45 • nr. 9 • oktober 2009 • Nieuwsblad van de SP • € 1.75

“Wij willen dat er een frisse wind gaat waaien”

Imca Marina: drukker dan ooit

Mr. Carrie kraakt mosquito's

GEZOCHT: KANDIDATEN VOOR HET NIEUWE PARTIJ- BESTUUR!

VOOR HET LANDELIJK BESTUUR VAN DE SP ZOEKEN WE KANDIDAAT- BESTUURSLEDEN.

Op 30 januari 2010 zal het
XVIe Partijcongres het nieuwe
partijbestuur kiezen:

- 9 algemeen bestuursleden
- de partijvoorzitter
- de algemeen secretaris

INTERESSE IN EEN BESTUURSFUNCTIE?

Kijk voor meer informatie over de
samenstelling van het partijbestuur,
de taken van partijbestuursleden en
de wijze van kandidaatstelling op de
ledensite www.spnet.nl.

Leden die zich geroepen voelen en
geschikt achten, worden van harte
uitgenodigd om zich voor 1 november
te melden.

Voor kandidaatstelling of aanvullende
informatie, neem contact op met
Hans van Heijningen (algemeen
secretaris): (06) 2210 1830 of mail
hvheijningen@sp.nl.

COLOFON

**UITGAVE VAN
DE SOCIALISTISCHE PARTIJ (SP)**
verschijnt 11 maal per jaar

ABONNEMENT

€ 5,00 per kwartaal (machtiging) of
€ 24,00 per jaar (acceptgiro).
Losse nummers € 1,75.
SP-leden ontvangen de Tribune gratis.

REDACTIE

Jola van Dijk
Rob Janssen
Daniël de Jongh

AAN DIT NUMMER WERKTEN MEE:

Willem Bos, Maja Haanskorf
Menno Herstel, Ronald Kennedy
Suzanne van de Kerk, Paul van Riel
Bas Stoffelsen, Karen Veldkamp
François de Waal

VORMGEVING

Antoni Gracia
Robert de Klerk
Gonnie Sluijs

ILLUSTRATIES

Arend van Dam, Wim Steenhagen

SP ALGEMEEN

T (010) 243 55 55
F (010) 243 55 66
E sp@sp.nl
I www.sp.nl

LEDEN- EN ABONNEMENTENADMINISTRATIE

Vijverhofstraat 65
3032 SC Rotterdam
T (010) 243 55 40
F (010) 243 55 67
E administratie@sp.nl

REDACTIE TRIBUNE

Vijverhofstraat 65
3032 SC Rotterdam
T (010) 243 55 42
F (010) 243 55 66
E tribune@sp.nl

DE TRIBUNE IN GESPROKEN FORM

Belangstellenden voor de Tribune op
cd kunnen contact opnemen met de
SP-administratie.

DE TRIBUNE OP INTERNET

www.sp.nl/nieuws/tribune

COVER

Foto: Menno Herstel

IN DIT NUMMER:

Imca Marina

12

“Met de poes op de schoot
achter de geraniums?
Dacht 't niet!”

Raadsverkiezingen

16

“Die CDA-ballonnen
beginnen mensen te
irriteren”

Opgelicht

22

“Hij rijdt gewoon alweer
in een BMW”

EN VERDER...

- 4 Fotoreportage: 65 blijft 65
- 6 Algemene Beschouwingen: Lachen, maar ondertussen...
- 19 Carrie versus de mosquito
- 20 Prinsjesdag: “Hoe heeft het toch zo ver kunnen komen”
- 26 LinksVoor: Gerard Broekman heeft een seniorenfonds gemaakt

RUBRIEKEN

8 Nieuws 27 Gespot 28 Prikbord 29 Uitgelicht 30 Theo 31 Puzzel

Lange onderbroeken

Mijn tante heeft een winkeltje. Niet zomaar een winkeltje, een heel oud winkeltje. Zo oud dat er toeristen op afkomen. Maar daar zit mijn tante niet zo op te wachten: “Ik wil niet steeds op de foto.” Liever heeft ze de aanloop van haar gewone klanten uit de buurt. Die komen er voor ouderwets degelijk linnengoed en een gezellig praatje. Ook de van heinde en verre komende familieleden van ooit geëmigreerde Hollanders zijn van harte welkom. Zij kopen lange onderbroeken en flanelen nachtoppen die in een doosje met potjes kandij en zakjes stroopwafels op reis gaan naar Australië en Canada. Als er bezoek komt, maakt ze koffie in haar originele Bruynzeelkeuken van Piet Zwart, die ze serveert met zelfgebakken cake. Mijn tante heeft geen last van de crisis. “Ik ben al tientallen jaren geleden gestopt met proberen even eigentijds te zijn als de Hema, daar kan je als kleine winkelier toch niet tegenop”, zegt ze trots. “Ik heb allemaal ouderwetse dingen, daar komen de mensen voor.” Ik kijk naar mijn tante, hoe ze glundert in haar mooie winkeltje waar de tijd heeft stilgestaan. Ze heeft al meerdere economische crises doorstaan, die van de jaren dertig als eerste. Mijn tante werkt niet meer omdat het moet, het is haar bijverdienste en haar hobby. Ik gun het andere mensen ook zo, om zo tevreden ouder te worden. En ik gun het ze ook om er op hun 65e voor te kiezen of ze willen stoppen met werken. Ze hebben het verdiend. Voor mensen die daarna nog willen werken, moet dat mogelijk blijven. Maar niet verplicht. Daar blijven we ons hard voor maken. U ook?

Namens de redactie: Daniël de Jongh

Trillend op mijn benen

Dat er eind september geen voorstel uit het overleg in de Sociaal-Economische Raad is gekomen, betekent volgens Agnes Kant niet dat het kabinet nu zomaar de AOW-leeftijd naar 67 kan verhogen. "Er is totaal geen draagvlak voor deze plannen, niet bij de mensen in het land, niet bij de bonden. Als het kabinet verstandig is, dan blijft 65 gewoon 65. Zo niet, dan volgen hardere acties."

Kant is blij dat de bonden vastgehouden hebben aan AOW met 65, zoals ze hadden beloofd. De SP verzamelde al 100.000 handtekeningen tegen de gewraakte verhoging van de AOW-leeftijd. "Gezien de stemming op straat zullen dat er heel veel meer gaan worden", aldus de SP-fractievoorzitter.

In tal van lokale afdelingen wordt ondertussen flink actie gevoerd. Zoals in Heerlen met een verwijzing naar het mijnwerkersverleden van de stad. Zo verzucht Heerlens stadsicoon 'De Mijnwerker' over verhoging van de AOW-leeftijd naar 67: 'Ze kinne mich de poekel op' ('Ze kunnen m'n rug op'). En met het nummer '65 jaar, trillend op mijn benen' startte de landelijke partij een mediacampagne. Het nummer is een bewerking van '32 jaar (Sinds een dag of twee)' van Doe Maar. Acteur en artiest Frits Lambrechts neemt de zang voor zijn rekening. Het filmpje is geproduceerd door Monique van Velzen en gemaakt door MADE BY LOST AND FOUND. Onder anderen Th   Lau, Henny Vriente, Bob Fosko, Agnes Kant en andere SP-Kamerleden werkten mee aan de clip, die te zien is op de campagnesite: www.65blijft65.nl

Foto archief Heerlen

Foto archief Heerlen

Foto Paul van Riel / Hollandse Hoogte

Foto archief Heerlen

De zwakste schouders opgezaagd met de lasten

Haagse politiek saai? Er werd dit jaar heel wat afgelachen tijdens de Algemene Beschouwingen na Prinsjesdag. Je zou haast vergeten dat het crisis is en er serieuze zaken op het spel staan.

Maar al te vaak wordt er verzucht dat politiek saai is, vooral de Haagse politiek. Aan de Algemene Beschouwingen van dit jaar was dat niet af te zien. Geert Wilders ging met zijn kopvoddentaks volledig over de top. Premier Balkenende stond maar wat te stamelen en bleek na een interruptie van Femke Halsema geen idee te hebben wat de ambtenarentekst die hij stond voor te lezen eigenlijk betekende. Mark Rutte maakte zich zo boos dat hij een motie van wantrouwen indiende. En dan hebben we het nog niet eens over de broek die Pieter van Geel van Marianne Thieme uit moest trekken, of juist aan; de vraag of de man van Agnes Kant nu benijdens- of beklagenswaardig was en vele andere geestigheden die al dan niet uit versprekingen werden geboren. Inderdaad, het was net cabaret zoals de altijd snedige Pechtholt opmerkte, die zelf zijn halve boekenkast had meegenomen naar het debat.

Maar laten we ook eens naar de inhoud kijken. Tot het kabinet is het inmiddels doorgedrongen dat de crisis – waarvan de

Ook rechters zijn maar gewone mensen

Een poosje geleden was ik te gast op een retraitedag van rechters. Ik was daar om een lezing te geven. Maar dat veranderde toen ik een gesprekje had met de president van de rechtbank. Ik vroeg hem: “Wat gebeurt er met rechters die hun werk slecht doen?” Zijn antwoord: “Die sturen we naar de WAO.” Ik was verbijsterd. Zijn toelichting: “Tsja, ze zijn voor het leven benoemd. Wat moeten we dan?”

Mijn lezing werd een toespraak met als centrale vraag: ‘Zijn rechters een beter soort mensen?’ Waarom die vraag?

- Zoals de president zei: rechters worden voor het leven benoemd.
- Meestal opereren ze geheel zelfstandig en dulden geen inmenging van collega's.
- Daarom is er geen collegiale toetsing.
- Ook in de vonnissen wordt slecht verantwoording afgelegd. De kritiek op de kwaliteit ervan is vrij algemeen.
- Rechters leggen geen verantwoording af aan de bevolking. De pers staan ze niet te woord.
- De politiek mag zich in verband met het principe van de trias politica niet met de werkzaamheden van de zittende magistratuur bemoeien.

Er is de laatste jaren steeds meer kritiek gekomen op de rechterlijke macht. Zogenaamde dwalingen van de rechters hebben daar sterk aan bijgedragen. Onschuldigen zaten lange tijd gevangen, terwijl schuldigen vrij rond liepen.

Maar rechters worden betaald om hun werk te doen en ook goed te doen. Daarom is het onaanvaardbaar dat rechters zich een beter soort mensen wanen dan alle andere Nederlanders die wél verantwoording over hun functioneren moeten afleggen. Volksvertegenwoordigers aan de kiezer; de regering aan het parlement; de bouwvakker aan zijn baas of zijn opdrachtgever; de onderwijzer aan het hoofd van de school en de ouders; de partijvoorzitter aan het congres; de vrachtwagenchauffeur aan de politie en de directeur van het bedrijf.

Iedereen heeft sterke en zwakke kanten. Die zwakke kanten (in het geval van rechters mogelijk: onzorgvuldigheid, luiheid, vooringenomenheid, gebrek aan kennis van zaken) moeten van tijd tot tijd worden gecorrigeerd. Maar in het geval van rechters bestaan er geen mechanismen die de kwaliteit waarborgen. Geen toezicht én geen sancties. Dat moet anders.

Het respecteren van de scheiding der machten is een essentieel onderdeel van de rechtsstaat. De politiek hoort zich in principe niet te bemoeien met uitspraken van rechters in individuele zaken. Zeker, maar wanneer er sprake is van blunders (het vrijlaten van iemand die verdacht wordt van ernstige misdrijven en vluchtgevaarlijk is) of dwalingen (de Schiedamse parkmoord) dan kan de politiek niet zwijgen, dan is het rechtsgevoel van de burger tekortgedaan. Op zo'n moment hoort de politiek zich af te vragen: Hoe kan dit? Hoe voorkomen we dit in de toekomst? Daarom moet er een zelfreinigend mechanisme komen binnen de rechterlijke macht. Omdat ook rechters maar gewone mensen zijn.

Jan Marijnissen

regeringsleden een jaar geleden nog beweerden dat die aan ons zo stabiele landje voorbij zou gaan – ook hier diepe sporen trekt. Mede door de miljardensteun aan de banken is het door Wouter Bos vorig jaar nog met zo veel trots gepresenteerde begrotingsoverschot omgeslagen tot een heel groot tekort. Een tekort dat door de rentelast de komende jaren nog verder op zal lopen.

Wonen, werken en pensioen

De centrale vraag is natuurlijk wie hier voor op gaat draaien. Voor VVD-voorman Mark Rutte, de zogenaamde kampioen van de hardwerkende Nederlander, is het duidelijk: snijden in subsidies, versobering van de basispolis, 36.000 ambtenaren op straat, lastenverlichting voor de bedrijven en natuurlijk de pensioengerechtigde leeftijd omhoog brengen naar 67. Het verhaal van D66-fractievoorzitter Pechtold wijkt daar niet zo erg veel van af, al weet de voormalige veilingmeester het een stuk leuker te brengen. Ook hij pleit ervoor om nu al de bijl erin te zetten en meteen drieënhalf miljard te bezuinigen. En verder moet volgens hem de woningmarkt geliberaliseerd, het ontslagrecht versoepeld en natuurlijk het pensioen naar 67 – om maar eens wat plannen te noemen die voor veel hardwerkende Nederlanders allesbehalve gunstig zijn.

Voor VVD en D66 geldt dat deze beide liberale partijen de neoliberale trein graag zo snel mogelijk weer op de rails willen hebben. Het kabinet en de regeringspartijen zijn iets minder gretig. Zij willen het komend jaar nog niet sterk bezuinigen, om de economie de kans te geven zich te herstellen. Maar daarna moet er ook volgens hen flink het mes in de uitgaven. Hoe en waar dat mes dan precies in moet, dat wordt eerst door maar liefst twintig ambtelijke werkgroepen nauwkeurig bekeken.

De zwaarste klappen

Zo lijkt het alsof er op korte termijn niet zo veel bezuinigingen op ons af komen. Voor een deel is dat schijn. Ook dit jaar zullen er op vele punten verslechtingen worden doorgevoerd, als het aan de regeringscoalitie ligt. Het algemene principe dat hierbij gehanteerd wordt, is dat van de zwakste schouders die de zwaarste lasten moeten dragen. Dus zijn het de gehandicapten, de studenten, de uitkeringsgerechtigden die de zwaarste klappen krijgen. PvdA-fractievoorzitter Mariëtte Hamer heeft nog even iets gezegd over het verhogen van de hoogste schijf van de inkomstenbelasting naar zestig procent, maar daarvan maakte de premier meteen duidelijk dat zoiets er wat hem betreft niet in zat.

Voor vrijwel alle verslechtingen die het kabinet voorstelt is in de Tweede Kamer een meerderheid te vinden. Dat geldt ook voor het plan om de pensioenleeftijd op te hogen naar 67 jaar. De strijd daartegen zal dus vooral buiten het parlement gevoerd worden: door acties. Daarbij zal het vast niet zo cabaretesk toegaan als bij de Algemene Beschouwingen, maar de inzet is er niet minder om. Er staat immers te veel op het spel om het alleen aan de Kamer over te laten.

Tekst Willem Bos

Foto Peter Hiltz / Hollandse Hoogte

Nieuw Lourdes

De nieuwe regeling voor een tegemoetkoming voor chronisch zieken en gehandicapten (de WTCG) is ingewikkeld, duur en bureaucratisch. Op een door de SP ingesteld meldpunt WTCG kwamen 350 reacties binnen, waaronder 161 van chronisch zieken en gehandicapten. Tweederde van hen gaat erop achteruit met de nieuwe regeling, de helft moet zelfs maandelijks 100 tot 300 euro inleveren. Volgens de test van het ministerie is 29 procent van de mensen niet ziek meer. Bij de nieuwe regeling moeten minstens vijf instanties bepalen of iemand voor de tegemoetkoming in aanmerking komt. In een reactie zegt Bussemaker dat de nieuwe regeling 'nog niet af is'. SP-Tweede Kamerlid Renske Leijten: "De mensen over wie het gaat, blijven in onzekerheid zitten of gaan er fors op achteruit. Ik wil dat de nieuwe regeling in ieder geval niet tot 'wonderbaarlijke genezingen' leidt."

Foto Gujjarro85 / Flickr.com

Wil Balkenende nog wel?

Wanneer zelfs de regeringsgetrouwe SGP spreekt van een optreden onder de maat en minister Bos van een weinig enthousiaste vertoning, weet je dat premier Balkenende niet bepaald een goede indruk heeft gemaakt tijdens zijn achtste algemene beschouwingen. SP-fractievoorzitter Agnes Kant

Leuker kunnen wij het niet maken

Blauwe envelop ook voor blauw bloed

Leden van de koninklijke familie mogen niet langer stichtingen met een postbusadres van Paleis Noordeinde gebruiken om belasting te ontduiken. Dat besloot het kabinet na Kamervragen van Ronald van Raak. "Het is niet erg koninklijk dat de koningin haar familie helpt om minder belasting te betalen in andere landen", aldus het SP-Tweede Kamerlid. "Dat past niet bij ons staatshoofd." Hij doelt op de belastingconstructie die vanuit paleis Noordeinde is opgesteld waarbij prinses Christina's vermogen wordt gesteld in een bank op belastingparadijs Guernsey. Eerder dit jaar kwam aan het licht dat Noordeinde soortgelijke constructies had bedacht voor prinses Irenes ex-man Carlos en prinses Christina. Een overweldigende meerderheid in de Kamer liet toen zijn afkeer blijken. Van Raak: "De koningin heeft echter een nieuwe constructie toegestaan en daarbij niet eens de minister-president ingelicht. Als het koningshuis niet volwassen met geld kan omgaan, dan moeten we dat maar afdwingen." Bij de begrotingsbehandeling van Algemene Zaken heeft Van Raak een voorstel gedaan om dit soort "on-koninklijke" trucs te verbieden.

Foto bewerking: beeldredactie Tribune

vroeg zich zelfs af of Balkenende nog wel minister-president wilde zijn, gezien de onrechtvaardige keuzes van het kabinet. "Hoe haalt u het in uw hoofd om met de toestanden die we hebben in de verpleegtehuizen en de thuiszorg, uitgerekend daarop te bezuinigen", aldus Kant. "U had bijvoorbeeld kunnen kiezen

voor een bezuiniging op de hypotheekrenteaftrek. Maar u pakt de verpleeghuizen. De mensen die niet meer buiten komen, onvoldoende zorg krijgen en die niet op tijd te eten krijgen."

Jazékerrr, de zorgverlener!

Wat dacht u van een rentevrije hypotheek voor 550 duizend euro met een eerste aflossing in 2013? Dit aantrekkelijke aanbod komt uit een wel heel onverwachte hoek: de Twentse zorginstelling AvelijnSDT. Helaas geldt de actie alleen als u John van Praet heet en algemeen directeur bent. De zorginstelling ziet de rentevrije hypotheek als een gepaste beloning voor zijn 'uitzonderlijke prestaties gedurende een reeks van jaren'. Als dank heeft de bestuurder zijn contract verlengd. SP-Tweede Kamerlid Renske Leijten wil dat staatssecretaris Bussemaker (Volksgezondheid) het bankje spelen met zorggeld verbiedt. "Dit geld is bedoeld voor zorg, niet om topmannen in nood te helpen. We hebben het hier niet over een voorschot op salaris voor iemand die even krap bij kas zit, maar over een half miljoen euro." De SP wil dat Bussemaker het geld terugvordert of dat de hypotheek wordt overgenomen door een echte bank.

Groeten uit Osdorp op koopzondag

Minister Maria van der Hoeven van Economische Zaken aarzelt om het aantal koopzondagen te beperken en grijpt daarbij de kredietcrisis aan. Kamerlid Sharon Gesthuizen: "Winkels vaker openhouden op zondagen helpt niets tegen de crisis. Een euro kan echt maar een

keer worden uitgeven." De huidige winkeltijdenwet staat gemeenten toe winkels in toeristische gebieden op zondag open te houden. Daar wordt in de praktijk soepel mee omgesprongen. Zo wil Amsterdam ook de buitenwijken als toeristisch gebied bestempelen. Gesthuizen: "Ooit een toerist in Osdorp gezien?" Het Centraal Planbureau ondersteunt de conclusie van de SP en concludeert dat meer koopzondagen 'weinig economische gevolgen heeft'. De SP vreest dat kleine winkeliers in de knel komen. Daarom heeft de partij een wetsvoorstel ingediend om het aantal in te perken. "Van der Hoeven misbruikt de crisis om haar agenda erdoor te drukken. Maar die staat enkel in dienst van de grote retailers."

Foto Bas Stoffelsen

Kinderporno beter bestrijden

Het moet makkelijker worden om kinderporno te bestrijden, vinden SP en PvdA. Politieonderzoekers moeten in de huidige situatie aantonen dat modellen in pornoproducties minderjarig zijn. SP en PvdA zien dat liever andersom en willen pornoproducenten verplichten bewijs te leveren dat de actrices en modellen boven de achttien zijn. "Dit is eenvoudig te regelen", aldus SP-Kamerlid Arda Gerkens, die samen met PvdA-collega Khadija Arib het wetsvoorstel heeft ingediend. "Maar ondanks herhaalde verzoeken en een aangenomen motie van ons weigert dit kabinet een dergelijk plicht op te nemen in de wet." Het idee is afkomstig van onderzoeker Hans Booij die er de Politie Innovatie Prijs mee won. In de Verenigde Staten is het al gebruikelijk dat porno-producten bewijs van leeftijd meeleveren aan websites.

Munitiecrisis

Kogelgebrek

Nog een 'crisis' in Amerika: een nijpend gebrek aan munitie. Volgens persbureau AP werken wapenproducenten zeven dagen per week de klok rond maar kunnen ze de vraag niet aan. Wapenbezitters zijn massaal aan het hamsteren geslagen wegens 'het Obama-effect', verduidelijkt een wapenverkoper. "Dat gebeurt altijd als een Democraat tot president wordt verkozen." De verkoper heeft persoonlijk uit 'voorzorg' duizend kogels achtergehouden voor elk van zijn vijftig vuurwapens. Hij is niet de enige. Amerikanen kopen gemiddeld zeven miljard kogels per jaar, vorig jaar zijn er negen miljard in het winkelmandje gelegd. Een 37-jarige klant merkt op dat de prijzen ook flink zijn gestegen: "Vroeger was het goud, maar nu is lood het duurste metaal. Maar het is elke cent waard." Sommige supermarkten verkopen nu 'slechts' één doosje munitie per klant. Obama maakt overigens niet serieus aanstalten om vuurwapens te beteugelen. Sterker nog: hij heeft onlangs een wet ondertekend waarbij wapenbezit in nationale parken wordt toegestaan.

Foto Erno Hannink / Flickr.com

Goedwillende Nederlandse exploitanten juichen het voorstel toe. Gerkens: "Op deze manier kan je het kaf van het koren scheiden."

Fantast Barroso herkozen

Zonder tegenkandidaten is Jose Manuel Barroso eenvoudig herkozen als voorzitter van

de Europese Commissie. De SP-fractie in het Europees Parlement heeft niet met de herverkiezing ingestemd. "Onder zijn Commissie is het toezicht op de banken afgebroken en kregen financiële instellingen vrij spel", verduidelijkt Dennis de Jong, voorzitter van de Europese SP-fractie. "Nu er miljoenen banen op de tocht staan, wil Barroso gewoon door met meer marktwerking in de EU alsof er niets gebeurd is." Volgens De Jong ontkent Barroso het aandeel van de EU in de kredietcrisis. "Zijn neoliberale visie is een bedreiging voor een sociaal Europa." Volgens SP-Europarlementariër Kartika Liotard bedient Barroso zich waar nodig van onwaarheden en EU-propaganda om die visie door te drukken. "Zo beweerde Barroso dat bij de post in Nederland, vóór de liberalisering, Portugese gastarbeiders als slaven werden uitgebuit. Een pertinente leugen!"

Foto Wikimedia

Als melkkoeien in de bus

Steeds meer Nederlanders laten de bus aan zich voorbijgaan. Staatssecretaris Huizinga wil daarom de strippenkaart 4,3 procent duurder maken. "Zo versterk je alleen maar de neergaande spiraal van het busvervoer", aldus SP-Tweede Kamerlid Emile Roemer. Als de verhoging doorgaat, is de strippenkaart sinds 2000 ruim veertig procent duurder geworden. "Dan vraagt men zich af waarom mensen steeds weer in de auto stappen. Simpel, omdat je tegenwoordig een melkkoe bent als je in een bus stapt." De compensatie van busbedrijven gaat volgens Roemer ten koste van experimenten met gratis openbaar vervoer. "De busmaatschappijen zijn kennelijk de enige bedrijven die door de overheid

immuun gemaakt worden voor de economische crisis. Als deze bedrijven hierdoor niet getroffen mogen worden, kan de staatssecretaris er beter weer overheidsbedrijven van maken." Onlangs heeft Roemer voorgesteld vervoersmaatschappij Connexion, die te koop staat, te nationaliseren.

Should we stay or should we go now

Amerikaanse hoogwaardigheidsbekleders onderhandelen momenteel met 'Den Haag' om 500 van de ongeveer 1600 man sterke troepenmacht in Uruzgan te houden. Dat schrijft de Financial Times begin september. Dit terwijl is afgesproken dat de Nederlandse missie in augustus 2010 ophoudt. SP-Tweede Kamerlid Harry van Bommel: "Met 500 militairen in Uruzgan blijven, betekent dat we gewoon doorgaan met de oorlog die daar wordt gevoerd." Hij is verontwaardigd over de onderhandelingen tussen minister Verhagen en zijn Amerikaanse evenknie Clinton. "Daarmee scheidt Verhagen verwachtingen, terwijl de bevolking helemaal niet zit te wachten op verlenging van de missie in Uruzgan." De militaire vakbond AFMP heeft zich ook onomwonden uitgesproken tegen een verlenging van de missie.

Foto Bas Stoffelsen

Spreekwoordelijke chaos

Studiegenoot Kafka

De chaotische taferelen in de literatuur van Kafka zijn spreekwoordelijk, maar de verwarrende teksten van de Tsjechische schrijver blijken een goede stimulans voor het menselijk brein. Surrealisme, zoals bijvoorbeeld ook in de film *Blue Velvet* van David Lynch verhoogt tijdelijk het logisch denken. Dat blijkt uit onderzoek, gepubliceerd in het vaktijdschrift *Psychological Science*. 'Als je bloot wordt gesteld aan iets wat fundamenteel nergens op lijkt te slaan, reageert je brein door het zoeken naar structuur', aldus een van de onderzoekers. Studenten kregen twee versies van een fragment uit Kafka's 'Plattelandsdokter' voorgeschooteld. De ene groep las het ongestructureerde origineel en de ander een bewerkte, gestructureerde versie. De groep die het origineel had gelezen deed het beduidend beter in een daaropvolgende taalttest waarbij logische patronen ontdekt moesten worden in letterketens. 'Ze waren duidelijk meer gemotiveerd om structuur te ontdekken. Ook bleken ze nauwkeuriger dan de andere groep.' De onderzoekers benadrukken dat de resultaten alleen betrekking hebben op specifieke, logische taken. 'Het lezen van Kafka voor een eindexamen zal je resultaten niet helpen.' Kafka zou het niet beter gezegd kunnen hebben.

Foto Wikimedia

Verkiezingen bij de burens Opmars Die Linke gaat door

Tijdens de Bondsdagverkiezingen op 27 september heeft Die Linke goed geboerd. Met 11,9 procent van de stemmen – een winst van 3,2 procent – kan de partij zich nu de vierde van Duitsland noemen. De verkiezingen werden gekenmerkt door een dramatisch verlies van regeringspartij SPD; de sociaal-democraten behaalden het slechtste resultaat ooit. De liberale FDP won daarentegen aanzienlijk en zal met CDU/CSU van bondskanselier Merkel een nieuwe regering vormen. Gelijktijdig met de Bondsdagverkiezingen vonden in Sleeswijk-Holstein en Brandenburg deelstaatverkiezingen plaats. Ook hier scoorde Die Linke goed: met 6 procent is de partij voor het eerst vertegenwoordigd in het parlement van Sleeswijk-Holstein en met ruim 27 procent (een licht verlies) blijft Die Linke de tweede partij in Brandenburg. Daarmee is de trend opnieuw bevestigd: Die Linke doet haar intrede in het ene na het andere westelijke deelstaatsparlement en consolideert in het oosten.

Foto DIE LINKE Vogtland

Snel olietekorten

Binnen een paar jaar komen er tekorten aan olie en explodeert de prijs. Het Internationale Energie Agentschap (IEA) te

Parijs heeft de ontwikkeling van de olieproductie onderzocht. De conclusie van de *World Energy Outlook* luidt dat door uitputting de productie uit de 800 belangrijkste olievelden ter wereld daalt met 3,6 miljoen vaten olie op jaarbasis. Olie uit nieuwe velden of extra winning uit bestaande velden zou deze daling op moeten vangen. Maar door de economische crisis zijn investeringen voor de winning van 6 miljoen vaten uitgesteld of geschrapt, stelt het IEA. De topman van de Franse oliemaatschappij Total, Christophe de Margerie, bevestigde eind september in een BBC-interview dat er veel te weinig wordt geïnvesteerd in het aanboren van nieuwe oliebronnen. Hij verwacht dat olie over twee tot drie jaar schaars zal worden en meer dan 100 dollar per vat gaat kosten, tegen 70 dollar nu.

Mag het een schepje minder zijn, bankier?

Terwijl onder andere AOW'ers en personeel in de zorg harde klappen krijgen, blijven bankiers buiten schot. Het kabinet schaarft zich in de gepresenteerde miljoenennota achter de vrijblijvende bankierscode. "De bonuscarroussel draait dus gewoon door", aldus SP-fractievoorzitter Agnes Kant. Beschamend, noemt ze de opstelling van premier Balkenende. "U pakt met het grootste gemak de bejaarden, maar de bankiers gaan vrijuit. We hebben geen zelfregulering nodig, maar een kabinet dat ingrijpt." Dat er behoefte is aan meer dan een vrijblijvende code blijkt wel uit een inventarisatie van De Nederlandsche Bank.

Julio P.

Argentijnse dodenpilot vlogt te lang door

De Argentijnse Videla-dictatuur (1976-1983) kostte aan 30 duizend mensen het leven. Naar schatting zijn duizend van hen uit vliegtuigen boven de Atlantische oceaan gegooid. Levend. Julio P., de Transavia-piloot die onlangs in Valencia is gearresteerd op verdenking van oorlogsmisdaden, woont sinds twintig jaar in Nederland. Volgens collega's heeft hij nooit verhuisd deze 'vluchten des doods' te hebben uitgevoerd.

"Waarom heeft het zo lang geduurd voordat Julio P. werd opgepakt?", vraagt Alejandra Slutzky zich af. Zij is woordvoerder van Hijos: een organisatie van kinderen van vermisten, die strijdt tegen de straffeloosheid waarop veel Latijns-Amerikaanse mensenrechtenschenders nog altijd kunnen rekenen. Slutzky vluchtte zelf op veertienjarige leeftijd uit Argentinië, nadat haar vader was verdwenen. "Natuurlijk ben ik blij dat Julio P. is opgepakt, maar ik begrijp niet dat het zo lang heeft moeten duren. De AIVD heeft nota bene onderzoek naar hem verricht, maar zou niks verdachts hebben kunnen vinden. Dat is toch te gek voor woorden als je bedenkt dat hij al in 2003 uitspraken heeft gedaan waardoor hij in een kwaad daglicht kwam te staan. Ik vraag me af of er in Nederland nog meer Argentijnen, Chilenen of andere Latijns-Amerikanen rondlopen met bloed aan hun handen. Het zou goed zijn als de Nederlandse regering dat eens serieus uitzoekt."

Foto ANP / Spanish Home Affairs Ministry / HANDOUT

DNB noemt het opmerkelijk dat noodlijdende banken toch bonussen uitdeelden. Sterker nog: gemiddeld ontvingen topmannen met een salaris van boven de 1,5 miljoen vorig jaar een extraatje van 311 procent.

Foto Steve Wampler / Flickr.com

Anonimiteit Tiplijn M

De naam van tiplijn Meld Misdaad Anoniem suggereert een zekere anonimiteit. Toch is de identiteit van een vrouwelijke beller op straat komen te liggen. Haar gegevens werden zelfs opgenomen in het dossier van de verdachten van een dodelijke steekpartij waarvan ze ooggetuige was. In dagblad

Spits bevestigt Guus Wesselink, directeur van M, dit. 'Dat is het vreselijkste wat je kan overkomen. Ze was zwaar geëmotioneerd en bang. Bovendien is ze nog zwanger ook.' Overigens heeft M geen schuld aan het lek, het Openbaar Ministerie luisterde namelijk het toestel van de vrouw af omdat ze als belangrijke getuige werd gezien. Wesselink: 'De gegevens van bellers mogen nooit gebruikt worden, tenzij er een leven op het spel staat. En daar was hier geen sprake van.' De voltallige Kamer én staatssecretaris Albayrak hebben inmiddels unaniem besloten dat de regels worden aangescherpt waardoor anonieme meldingen bij M onder alle voorwaarden anoniem blijven. 'Dit mag nooit meer gebeuren.'

Bezuinigen onderwijs oliedom

Oliedom. Zo bestempelt SP-fractievoorzitter Agnes Kant de bevrozing van de studiefinanciering en andere voorstellen om te snijden in het onderwijs. Ze ziet de studenten als het zoveelste onschuldige slachtoffer van de economische crisis. "De veroorzakers blijven buiten schot, en wij bezuinigen onze toekomst weg. We hebben juist slimme mensen nodig om dit land menselijk en sociaal te maken." Na jarenlange beknibbelingen door achtereenvolgende kabinetten wil 'Grijs 1' vanaf 2011 bijna een half miljard extra snijden. Volgend jaar moet er al 140 miljoen gekort worden, waarvan 47 miljoen op het basisonderwijs. SP-Kamerlid Jasper van Dijk noemt het 'ronduit bezopen' om het basisonderwijs voor de crisis te laten opdraaien. "Basisscholen verdienen juist alle prioriteit, gezien de hoge werkdruk en de grote klassen", vindt ook SP-collega Manja Smits.

Imca Marina

“Lieverd, ik zing me nog steeds te pletter”

Met evergreens als Viva España heeft Imca Marina de harten van hele generaties fans gestolen. Ze brengt het nog steeds vol enthousiasme op de planken, en ze doet daarnaast nog heel veel méér. “Ik maak veel te lange dagen, zestien tot twintig uur per dag.”

Imca Marina, dat was toch die zangeres van liedjes als Soerabaja en Viva España, met zo'n lekkere uithaal aan het eind? Maar ja, dat is al zo'n veertig jaar geleden. En er was ook iets met homo's en trouwen. “Een uitbundig mens, flamboyant type zeg maar”, helpt een vriendin me op weg, die net als Imca uit het noorden des lands komt. “Niet direct Gronings dus.” Zelf zal Imca later zeggen dat ze een wereldburger is, die toevallig in Groningen is geboren. Dat flamboyante klopt, zie ik, als ik Imca Marina er meteen uitpik op het terras van een Utrechts etablissement met uitzicht over het Jaarbeursplein. Niet dat je zegt een idyllische of inspirerende plek, maar Imca Marina maakt een stralende en innig tevreden indruk. “Ik zit hier zalig in de zon, fantastisch”, roept ze me toe. Terwijl ik ga zitten, praat ze in Gronings dialect met een jong stel aan een belendend tafeltje. “Die heb ik nog getrouwd”, licht ze toe. Daar zit ik dan, tegenover een vrouw die toch een legende is. Die zangeres van toen. Dacht ik. “Lieverd, ik zing me nog steeds te pletter”, corrigeert ze. “Zo'n drie tot vier keer per week, overal in het land. Jonge mensen dragen me op handen. Kwam ik laatst in Sint Willebrord, bij een disco. Ik zie daar allemaal kinderen van zestien tot twintig rondhuppelen. Ik zeg tegen de baas: ‘Meneer bent u niet in war, moet ik hier wel zijn?’ Ik hoorde de supersonische boem, de rap. Zegt hij: ‘Mevrouw, het zijn allemaal liefhebbers van Nederlandse liedjes, u hebt ze straks aan de pui hangen.’ En dat was ook zo, ze hingen aan de lamp.”

Intussen vraag ik me af hoe oud Imca is. Wel een beetje oubollig om het te vragen. Dus complimenteer ik haar bij wijze van inleiding met haar jonge uitstraling en prachtige kleren. Om dan toch naar haar leeftijd te vragen. “Hoe komt dat toch,” reageert ze fel, “dat je bij politici nooit leest hoe oud ze zijn, maar bij personen uit de showbusiness altijd. Belachelijk. Veroudering hoort bij het leven. En ik heb geen last van mijn leeftijd.” Maar goed, ze is dus 68. En ze heeft het drukker dan ooit. Met zingen, maar ook met schrijven, tuinieren, lezingen geven en vooral met haar bedrijf in Oost-Groningen, de Vicarie in Midwolda. “Het is een prachtig bedrijf, maar het is natuurlijk de nagel aan mijn doodkist. Dat moet ik op mijn leeftijd niet meer willen. Ik maak veel te lange dagen, zestien tot twintig uur per dag.”

Hoe hou je zo'n leven vol?

“Ik deel de dag in drie stukken. Rond half acht sta ik op, hoe laat ik ook in bed lig. Zo tegen twee uur stort ik bijna ter aarde, dan slaap ik een paar uurtjes. Daarna kan ik de avond en nacht weer aan, dan ben ik herboren. En ik rook en drink niet. Vroeger dronk ik wel een glas, maar daarmee ben ik gestopt toen ik een gat in mijn middenrif kreeg, maaghernia. Kun je goed mee leven, hoor. Er breekt iets in je middenrif, dan valt je hart naar beneden zeg maar. Mijn arts gaf me een heel klein korsetje, met klittenband. Als ik ‘uut de hengen val’, zoals Groningers zeggen, als ik uit elkaar val, doe ik het om. Dan ben ik weer als nieuw. Eigenlijk presteer ik beter

en heb ik meer energie dan toen ik jong was.”

Voor jou geen pensioen op je 65e?

“Ik ben ervoor dat je op je 65e recht hebt op pensioen, maar mensen moeten stoppen wanneer ze willen. Als je fit bent, blijf in godsnaam werken. Mijn pensioen zit trouwens in de zaak. Ik ga nu na drie jaar pas voor het eerst salaris krijgen uit het bedrijf. Ik prakkeer nog niet over stoppen, met de poes op schoot achter de geraniums, ik dacht het niet. Kan altijd nog, je moet gaande blijven. Op het moment dat mijn moeder zei: ‘ik kan niet meer lopen’, en ging liggen, is ze ook gestorven; 83 was ze.”

Je doet van alles tegelijk. Je zingt, schrijft, hebt een bedrijf, geeft lezingen...

“En ik werk in de tuin.”

Ja, en je voltrekt ook nog huwelijken.

“Het heeft allemaal met elkaar te maken. Zingen staat dichtbij warmte en trouwen dichtbij liefde. Ik laat me erg meedrijven op wat er komt. Schrijven doe ik graag: poëzie en proza. Daar kan ik niet buiten, het is een verrijking van mijn leven. Toen ik de Vicarie kocht, die prachtige herenboerderij, dacht ik aan een theeschenkerij, maar daar betaal je de aflossing niet mee. Dus begon ik een brasserie. Toen bracht iemand me op het idee van trouwen. Het leek me leuk en dat is het ook. Nu ben ik

“Henk Krol verdient een stoel in de hemel”

buitengewoon trouwambtenaar van de gemeente Scheemda. En ik heb mooie trouwceremonies bedacht. Wat missen mensen? Wat willen ze? Ze worden bij mij super voorgelicht over de wet. Zo vertel ik dat de vrouw tot 1957 nog lijfeigene was van de man. En ik praat over innerlijke vrijheid in het huwelijk, over zijn wie je bent.”

Je doet ook homohuwelijken?

“Zeker, ongeveer evenveel huwelijken tussen hetero’s als tussen homo’s. Van de laatste is dertig procent vrouw. Had ik niet verwacht.”

Waarom niet? Je staat toch bekend als de koningin van de homo’s?

“Vooral van de mannen. Ik ga echt voor de homobeweging, maar met een ‘maar’ waar ik wel om kan janken. Poten en potten kunnen niet door één deur, totaal onoverdraagzaam naar elkaar toe, schandelijk. Je kunt niets samen organiseren, daar staat mijn verstand bij stil. Daarom verbaast het me dat zoveel lesbiennes door mij getrouwd willen worden.”

Waar komt je betrokkenheid vandaan?

“Ik had vroeger, in Amsterdam, veel nichten onder mijn vrienden. Die durfden er vaak niet voor uit te komen. Ik heb van alles meegemaakt, tot zelfmoord toe. Daardoor ben ik gevormd. Ik dacht, als er nou toch ooit een god is, zal die zich toch niet druk maken over mensen die op dezelfde soort vallen. Zo bizar. Een man als Henk Krol verdient een stoel in de hemel. Toch was ik het niet eens met de veranderingen in zijn blad. Waarom ineens zo veel naaktfoto’s en zo veel coderingen voor welke soort seks je wilt? Dat heb ik hem ook gezegd: jij moet een voorbeeld zijn voor de buitenwereld.”

Je bent geboren en getogen in Oost-Groningen, in Zuidbroek. Dan denk ik eerder aan conformisme en niet opvallen. Hoe ben jij opgevoed?

“Mijn ouders waren heel modern. Niet bevooroordeeld, daar ben ik dankbaar voor. Ik was enig kind en ik mocht alles, waar ik ook heen ging. Mijn vader ging ook alle kanten op. Kwam hij op een keer thuis, gooide zijn fiets tegen de heg en riep tegen mijn moeder: ‘Anna, ik heb het gevonden.’ Was-ie bij een lezing van Fré

Meis geweest, de communist en stakings-leider. Die vond-ie een tijdlang helemaal te gek. Maar hij is ook Jehova-getuige geweest. Mijn grootvader van vaderskant is van Pools-Joodse origine. Mijn moeder is van puur Spaanse komaf. Ik ben eigenlijk een wereldburger, die toevallig in Groningen is geboren.”

Als tiener ging je al als een hippie op stap?

“Ik was achttien toen ik naar Ibiza ging. Ik ben gewoon met mijn gitaar betrokken, ik was niet te stuiten. Ik heb in Israël gewoond, Frankrijk, Duitsland, Zwitserland, tot in Beiroet toe. Daar trad ik op in het Hilton. Overal kreeg ik aanbiedingen, ik kon zingen en ik was een mooie meid. Ik zong van alles: Spaanse en Franse muziek, maar ook jazz.”

Een ondernemend type dus?

“Ja, altijd geweest. Nu in mijn bedrijf, maar ook in de zang, anders had ik me niet kunnen handhaven. Daar moet je wat voor doen. Ik ben verstrooid, chaotisch, van alles wat ik niet moet zijn. Maar ik heb goede mensen om me heen die me corrigeren. Ik ben heel goed in organiseren en plannen maken, ik schud ze uit mijn mouw en ze zijn goed.”

Pas je dan wel hier in Midwolda, in het Oldambt?

“Nou, ik hoor er nog steeds niet echt bij. In het begin voelde ik me hier eenzaam. Ik was vergeten hoe het in Groningen was. Kijk, ik heb een bedrijf waar veel mensen komen. Ik geef prachtige ontvangsten, er komen mensen van de Rotary Club, noem maar op. Maar evengoed vraagt niemand van de Rotary of ik lid wil worden, ben je gek. Voor de Sail in Delfzijl heb ik geen uitnodiging gehad, ook niet om te zingen. Op de Vuelta in Drenthe, net geweest, zat heel de wereld in een afgeladen stadion in Assen ‘Viva España’ te zingen. Met mijn tekst en mijn lied. Ik was niet uitgenodigd.”

Voel je je nog een echte Groningse?

“Jawel, maar ik ben ook verweven met Noord-Holland. Daar heb ik 32 jaar gewoond, in een grote stolpboerderij in Oudendijk, bij de Beemster. Die Noord-Hollanders mis ik zo, alles kan, het is vlot, de deur staat altijd voor je open. En als het niet kan, zijn ze er heel openhartig over. In Groningen zeggen ze wel ‘het ken niet’, maar niemand zegt waarom niet.

De mensen hier in het Oldambt zijn heel behoudend. Ik sta borg voor ze, want ze zijn wel helemaal goed hoor. Maar het duurt tien jaar voordat ze eens los komen. Er zijn nog mensen in het dorp die nooit bij me zijn geweest en ik zit er nu al sinds 2001. ‘We moeten de kat uit de boom kijken’, zeggen ze. Dan zeg ik: ‘Kom dan maar gauw, want de kat ligt al dood onder de boom.’”

Wat vind jij ervan dat Midwolda met nog twee dorpen gaat fuseren tot de gemeente Oldambt?

“Ik vind het erg dat mijn gemeente gaat verdwijnen. Ik houd niet zo van grootschaligheid. In kleinheid worden mooie dingen gedaan. Doordat de boeren groot zijn gaan denken is tweederde van de boerenstand opgedoekt. Gevolg van de grootschaligheid is dat ziektes zich uitbreiden, ze slaan massaal toe. Als je kleinschalig produceert, dan kunnen mensen uit de omgeving daar genoeg van eten.”

Ben je daar voorstander van?

“Zeer, productie moet in de buurt blijven, dat is het gezondste. Neem Engeland, daar heeft iedere streek zijn specialisatie. In Sussex is fruitteelt, koeien in Yorkshire, zwijntjes in Nottingham. Die hebben daar allemaal een huisje buiten, ze lopen vrij rond. Hun vlees is heerlijk. Hier zitten varkens nog steeds in stallen, dat is droevig. In Engeland wordt op hoog niveau met streekproducten gekookt. Zelfs een gewone fish and chips in een kustregio, daar vreet je je vingers bij op. Wij koesteren onze producten niet, onze taal niet. Al komt het weer terug, langzaam.”

Welke producten serveer je in je eigen restaurant?

“Groenten en fruit uit de buurt, vruchten en kruiden uit eigen tuin. Ik heb kolen, venkel, kervel, rozemarijn, tijm, drie soorten munt. En ik serveer ecologische wijnen uit Chili, die zijn verrukkelijk.”

Ja, die tuin. Dat wilde je al eerder vertellen. Waarom wroet je zo graag in de grond?

“Op school verzamelde ik al vetplanten en cactussen en ik heb nog een opleiding tot bloemist gevolgd. Tuinieren is ook een soort dwangarbeid. Het moet mooi zijn, goed en verzorgd. Een tuin overleeft nooit zijn meester. Als ik drie weken weg ben, is die tuin anarchie geworden. Het is

"Jongeren hangen voor me in de lampen"

eigenlijk totale onzin, daar ben ik me zeer van bewust. We hebben hier drie hectare tuin, die helemaal op oergrond is teruggebracht, zoals het vroeger was. De oude dellen, de waterbekkens die de Dollard had uitgesleten, heb ik samen met de overbuurman weer teruggehaald. Er zat meteen water in en vis, alles gaf de aarde weer. Orchideeën en wollegras kwamen op, de zaden van 900 jaar geleden zaten nog in de grond. Ik heb tot een meter zeventig afgegraven en er duinen van gemaakt, waardoor ik de lelijke staketsels van de Gasunie niet meer zie. Ik heb mijn eigen uitzicht gecreëerd."

Ben je een spiritueel mens, misschien zelfs iemand die tegen bomen praat?

"Ik ben theosoof. Dat is een genootschap dat alles met elkaar vergelijkt en heel wetenschappelijk is ingesteld. Het is 'horizontaal denken', dingen naast elkaar leggen. De meeste vrouwen kunnen dat niet, ook niet in de politiek. Ze zijn gauw afgeleid. Ik zie vrouwelijke politici altijd naar een naadje kijken, of hun pakje goed zit. Vrouwen als Golda Meir en Haya van Someren hadden daar schijt aan. Die konden ruimtelijk denken. Mannen kunnen het wel. Maar die kunnen weer niet op een besluit terugkomen. Dat is vreselijk, mannen willen niet veranderen.

Ook niet als iets niet goed is, dan gaan ze toch door. Vrouwen stellen de klok bij."

Je praat niet tegen bomen?

"Planten benader ik met veel liefde, maar je moet ook weten wat ze nodig hebben, kalk of wat dan ook. Alles wat leeft, is gebonden aan wetten. De wetenschap sluit de emotie en de intuïtie niet meer uit. In de kwantumfysica wordt de onbenoemde factor meegerekend. Dat is begonnen met wetenschappers die emotie gingen benoemen, dat we daar niet omheen konden. In de benadering van problemen ben ik zo rationeel mogelijk. Ik schilder bijvoorbeeld heel graag. Maar ik weet ook de exacte samenstelling van de verven."

Geloof je in reïncarnatie?

"Absoluut. Er gebeurt iets met de menselijke geest als het lichaam sterft. Ik houd me erg vast aan die prachtige BBC-documentaire over die cardioloog die mensen heeft geïnterviewd die klinisch dood waren en toch konden zeggen wat hij in de kamer ernaast deed. Dat vertelden ze daarna, toen ze weer tot leven waren gekomen. Dat klopt ook met verhalen van oude volkeren, bijvoorbeeld in het Tibetaans Dodenboek. In Tibet en Bhutan heb ik gezien dat men door drukpuntuur bij de slapen en keel mensen bij het sterven begeleidt. Dat is iets gekks, er vindt een soort uittreding plaats.

Die kant van de wetenschap is nog in wording. Het mooie van theosofen is dat ze het occulte niet buiten spel laten."

Wat zijn je plannen voor de nabije toekomst?

"Ik ga volgend jaar op tournee met Vrouw Holland, een cabaretgroep van vijf vrouwen. Ze zijn heel satirisch en heel goed. We zijn nu bezig met het maken van het programma, dat de 'Noorderlichtekooi' gaat heten. Er staan al 32 voorstellingen gepland."

En dan moet Imca weg. Naar Oostvoorne, voor een optreden. Dan hebben we het nog niet gehad over haar zoon Floris, die een camping en restaurant op Ameland drijft en met wie ze samen concerten als Nederpop bezoekt. Terwijl hij tot zijn veertiende niets met muziek te maken wilde hebben, want er is niets erger dan een zingende moeder. Ook het feit dat ze zeven talen spreekt, blijft onbesproken. Ze kan nog net melden dat ze het niet kan uitstaan als ze niet met mensen kan communiceren. En dat tekent haar precies: niet alleen flamboyant, maar vooral ook warm, spontaan en betrokken bij de medemens.

Tekst Maja Haanskorf
Foto's Jan Boeve / Hollandse Hoogte

Verkiezingen 18 november

“Wij zijn er klaar voor!”

Horst aan de Maas, Oldambt, Venlo, Venray, Zuidplas

Anders dan elders mogen gemeenten waar een herindeling heeft plaatsgevonden 18 november al naar de stembus. De rest mag in maart. "We willen dat een frisse wind gaat waaien".

Op 3 maart volgend jaar mag de overgrote meerderheid van de Nederlandse kiezers naar de stembus om een nieuwe gemeenteraad te kiezen. In een zestal gemeenten zijn al op 18 november verkiezingen. Dit zijn gemeenten waar een gemeentelijke herindeling heeft plaatsgevonden, dat wil zeggen dat gemeentes zijn samengevoegd of uitgebreid. In vijf van die gemeenten staan actieve SP-afdelingen klaar om aan deze verkiezingen deel te nemen.

Bij drie gemeenten gaat het om de gemeentelijke herindeling in Noord-Limburg. Venlo wordt uitgebreid met de plaatsen Arcen, Velden en Lomm. Venray krijgt er Blitterwijk, Geijsteren en Wanssum bij. En de gemeente Horst aan de Maas gaat ook Sevenum, Meerlo, Swolgen en Tienray omvatten.

In Zuid-Holland wordt een nieuwe gemeente gevormd met de naam Zuidplas, die Moordrecht, Nieuwerkerk aan de IJssel en Zevenhuizen-Moerkapelle zal omvatten. Tot slot is er dan gemeente Oldambt in Oost-Groningen, waar de voormalige gemeenten Scheemda, Reiderland en Winschoten samengaan. Aan Oost-Groningen hebben we in de Tribune van september uitgebreid aandacht besteed. Nu richten we de blik op Noord-Limburg en Zuidplas.

Venlo durft

Venlo is de grootste van de vier. Door de uitbreiding groeit het aantal inwoners van 92.000 tot net iets boven de 101.000. "En," zegt SP-lijsttrekker Alex Vervoort, "dan is het net een 'honderdduizendplus-gemeente' met alle voordelen van dien – ook voor de salarissen van de burgemeester en de wethouders." Vervoort benadrukt dat het om een herindeling van bovenaf gaat, iets wat de provincie heeft doorgedrukt. "De inwoners van Venlo maakt het niet zo veel uit dat er een paar dorpen bij komen maar in de plattelandsgemeenten Arcen en Lomm zijn de bewoners er niet gelukkig mee. Die willen liever bij een plattelandsgemeente als Horst."

De SP zit in Venlo nu niet in de gemeenteraad. "In de jaren negentig heeft de SP er wel in gezeten, maar de afdeling is in 1999 opgeheven en in 2003 weer heropgericht", vertelt Vervoort. "Vanaf 2005 is het een officiële afdeling, maar we hebben er toen bewust voor gekozen niet mee te doen met de verkiezingen. We waren er toen nog niet klaar voor. We hadden nog te weinig

scholing, te weinig ervaring en we waren vooral te weinig geworteld in de samenleving. Als we toen hadden meegedaan, waren we opgegaan in het parlementarisme en te weinig gedaan aan werk in de wijken. Nu zijn we er klaar voor", zegt de lijsttrekker stellig.

Een sociaal en menselijk Venlo, dat staat voor de SP centraal. "Er wordt nu te veel gedaan aan beton, aan prestigeprojecten, en er is te weinig aandacht voor de wijken en de mensen in de wijken. Wij pleiten voor betaalbare en fatsoenlijke woningen, voor de wijkagent terug in de buurten. Ook de veiligheid in de gemeente is een belangrijk punt. Daarbij gaat het in Venlo met name om twee punten: het uitplaatsen van het gevaarlijke rangeerterrein waarover vanaf 2012 ook duizenden tonnen ammoniak zullen rijden en een snelweg door een van de wijken. Dat laatste is een project waar we nu al zes jaar actie tegen voeren," vertelt Vervoort.

"Daarnaast speelt de integratie natuurlijk een grote rol", voegt Vervoort toe. "Niet omdat de problemen in Venlo zo veel groter zijn dan elders, maar door het Wilders-effect." Geert Wilders komt uit Venlo en kreeg er bij de Kamerverkiezingen bijna een kwart en bij de Europese verkiezingen bijna eenderde van de stemmen.

Hoe komt het dat Wilders in Venlo zo veel aanhang heeft? "Hij heeft helemaal geen aanhang," reageert Vervoort. "Onder aanhang versta ik dat mensen actief met hem meedoen. Dat is niet het geval. Hij

had graag meegedaan aan de verkiezingen maar hij kon geen capabele mensen vinden. Wilders kan mooi het ongenoegen verwoorden. Als je 'waarom' vraagt aan mensen die op hem gestemd hebben dan krijg je te horen: "Vanwege die buitenlanders." Als je doorvraagt kunnen ze niet uitleggen wat ze daarmee bedoelen. Er is grote onvrede met de landelijke politiek. Wilders spreekt mensen aan met zijn taalgebruik, maar hij biedt geen oplossingen. Als we de mensen dat voorhouden dan gaan ze nadenken, dan gaan ze twijfelen."

"Wij benadrukken dat integreren meedoen is," zegt Vervoort. "En dat betekent in de eerste plaats dat iedereen Nederlands moet leren spreken. Daar begint het mee. Het is heel jammer dat Wilders niet meedoet. Niet alleen omdat ik graag met hem in debat was gegaan, maar dan hadden we ook kunnen zien wat hij nu echt voorstelt. Een deel van zijn aanhang zal nu misschien niet gaan stemmen en verder zie je dat de jacht op de kiezers van Wilders is geopend. We hadden hier laatst de hele PvdA-top op bezoek en die praten dan de Wilders-kiezers naar de mond. Wij doen dat niet. Wij gaan uit van onze eigen kracht en onze eigen opvattingen. Als er mensen zijn die eerder op de PVV stemden en nu op de SP zijn ze welkom, maar we gaan onze ideeën er natuurlijk niet aan aanpassen.

Wij doen in de campagne eigenlijk wat we anders ook doen. "De wijken in, met de mensen praten, vragen wat er goed gaat en wat niet, actie voeren met de mensen en onze alternatieven en oplossingen naar voren brengen."

Venray gaat er voor

Ook de SP-lijsttrekker in Venray, Elianne Sweelssen, benadrukt dat ze in de verkiezingscampagne eigenlijk hetzelfde gaat doen als in de rest van het jaar. Alleen wel intensiever. Venray heeft nu zo'n 38 duizend inwoners en komt met de uitbreiding op een kleine 40 duizend.

"Wij hebben een aantal speerpunten", vertelt Sweelssen. "Jongeren, daar is nu erg weinig voor te doen; de leefbaarheid in de kleine kernen; voorzieningen voor ouderen en sociale woningbouw. In de kerkdorpen bij Venray lopen de voorzieningen terug, er dreigen basisscholen gesloten te worden en als dat gebeurt dan zal de stagnatie en vergrijzing in de dorpen nog sneller gaan." "We willen dat er een frisse wind gaat

Foto Menno Herstel

Alex Vervoort

Foto archief Venray

Elianne Sweelssen

waaien in Venray en dat geldt ook voor de bestuurscultuur”, voegt ze toe. Net als in vele plaatsen in Limburg is het CDA al heel lang aan de macht en vormt nu samen met de PvdA en een lokale partij het college. Dat moet anders, als het aan de SP ligt. “Een groot deel van de thema’s die nu in de verkiezingscampagne worden opgepakt, zijn punten waar we al veel langer mee bezig zijn”, zegt Sweelssen. “Bijvoorbeeld volkshuisvesting. Er zijn hier net twee flats met in totaal 96 woningen tegen de grond gegaan. Wij hebben ons daar met de bewoners heftig tegen verzet. Onder druk van die acties zijn nu voor het eerst weer sociale huurwoningen opgeleverd. Wij hebben dat punt weer op de agenda gezet. Natuurlijk voeren we hier ook de landelijke acties, zoals 65 blijft 65. Verder hebben we deze zomer een ledenenquête gehouden, specifiek gericht op de verkiezingen. Er zijn dertig mensen die meehelpen in de campagne, dat is een stuk meer dan anders. En we hopen ook dat we er weer nieuwe leden aan overhouden. En natuurlijk een goed resultaat!”

Horst aan de Maas gaat door

In Horst aan de Maas is al twintig jaar een stabiele en strijdbare SP-afdeling. En dat willen ze weten ook. Ze hebben een krantje uitgebracht en huis-aan-huis verspreid, met de titel ‘Twintig jaar SP in de gemeenteraad, twintig jaar aan de kant van de burgers’.

In 1990 deed de SP in de gemeente haar intrede in de raad met één zetel, in 1994 werden dat er drie en in 2006 vijf. Daarmee is de SP de tweede partij in Horst. Na het CDA, maar net groter dan de PvdA.

Wilma Kurvers-Van Schaijk is voorzitter van de afdeling en een van de oudgedienden. “In 1990 begonnen we met een stuk of vijf, zes mensen. We zijn altijd erg actief geweest op straat”, vertelt ze. “Het raadswerk is natuurlijk heel leuk en aardig, maar we hebben er altijd voor gezorgd dat we zichtbaar waren op straat en veel acties voerden. In het begin was dat moeilijk, omdat mensen ons maar schreeuwers vonden die overal tegen waren. Maar dat is wel veranderd, de laatste zeven of acht jaar staan de mensen veel meer open voor onze ideeën. Soms als we op de markt staan komen er mensen naar ons toe die vragen: ‘Met wat voor actie zijn jullie momenteel bezig? Kan ik iets tekenen?’” Horst is een typische plattelandsgemeente met veel land- en tuinbouw. De afdeling heeft een actieve werkgroep en daaruit is een vereniging ontstaan van tientallen mensen die zich sterk maken voor het boerengezinsbedrijf. De nieuwe gemeente bestaat uit zestien kernen en omvat een groot gebied. Door de afdeling wordt een grote kaart gemaakt waarop voor alle kernen een belangrijk knelpunt staat aangegeven. In het ene dorp kan dat de veiligheid zijn van de naar school fietsende kinderen, in het andere een ontbrekende

voorziening, of het tegenhouden van een gepland agrarisch megabedrijf. “Met die kaart gaan we op de markten staan om met de mensen te discussiëren over de problemen en onze oplossingen.”

Zuidplas is present

De nieuwe gemeente Zuidplas dankt haar naam aan de Zuidplaspolder. Dat is de laagste plek in Nederland, tussen Gouda en Rotterdam. De vier gemeenten in dit gebied besloten tot een fusie. Uit een onderzoek dat de SP-afdeling samen met de Statenfractie hield, bleken amper zeventig inwoners de fusie te steunen. “Een belangrijke rol daarbij speelt de angst om door een van de twee grote burens opgeslokt te worden”, vertelt André Muller voorzitter van de SP-afdeling Zuidplas. “Wij hebben gekeken wat de gevolgen voor de bewoners waren en dan blijkt vooral het verdwijnen van voorzieningen uit de dorpen een belangrijk punt te zijn. Daarom zijn wij onze campagne gestart met het onthullen van een wegwijzerbord waarop de afstand tot een aantal voorzieningen wordt aangegeven. Moet ik twaalf kilometer reizen voor een paspoort en vijf kilometer voor een bankloket, dat zijn de vragen die bij mensen spelen. Die onthulling heeft alle lokale media gehaald, dus dat was een mooi begin.”

“Daarnaast richten we ons in de campagne op huisvesting,” gaat Muller verder. “Er is vooral een gebrek aan woningen voor jongeren en aan sociale huurwoningen. Er worden in de polder drieduizend woningen gebouwd, waarvan maar elf procent sociale huurwoningen en dat zou veel meer moeten zijn.”

“Wij gaan in onze campagne in op de zaken die onder de mensen leven”, zo vat Muller de SP-aanpak samen. Dat lijkt vanzelfsprekend voor lokale verkiezingen. “Maar dat is het voor de andere partijen niet. Het CDA heeft bijvoorbeeld een caravan waarmee ze op iedere braderie staan om een algemeen CDA-foldertje en CDA-ballonnen uit te delen. Leuk voor de kinderen, maar onder de mensen merk je dat dat begint te irriteren. Wij richten ons op zaken die de mensen bezighouden.”

Tekst Willem Bos

Foto's Menno Herstel

Foto archief Horst aan de Maas

Horst aan de Maas

Carrie versus de mosquito

Geen maatschappelijke kwestie of allesdoener Carrie bemoeit zich er wel tegenaan. Al jaren. Maar vanaf 1 januari gaat het roer om en wordt ze fulltime advocaat. Tot die tijd trekt ze van leer tegen de mosquito. "Ik had een negen voor mijn afstudeerscriptie, dus ik loop niet te zwetsen of zo. Wat Rotterdam probeert te doen, kan gewoon niet."

"In Rotterdam hangen die zoemende apparaatjes nu overal. Bij de bibliotheek, aan een bushalte, in het winkelcentrum en zelfs bij speeltuintjes. Je geeft jongeren daarmee het verkeerde signaal. We stralen uit dat we ze niet willen, hier niet, maar ook niet ergens anders. Bovendien is het een heel geniepig apparaatje, want wij hebben er geen last van. Je kunt het irritante geluid alleen horen als je jonger bent dan 25 jaar. En daar schuilt ook meteen een fundamenteel probleem, want het apparaat maakt geen onderscheid tussen peuters, kinderen, lastige hangjongeren en niet lastige jongeren. Je loopt nu als moeder het gevaar dat je ongemerkt een plein oploopt waar zo'n mosquito overdag aan staat. Je kind begint dan enorm te janken, terwijl je zelf niet door hebt waarom."

Columniste Carrie, bekend om haar grote Rotterdamse mond, mag zich sinds kort mr. Carrie noemen. Per 1 januari gaat ze fulltime aan de slag als advocaat. Een drastische omslag? "Ik heb me altijd her

en der wel ingezet als belangenbehartiger. Maar nu ga ik me er echt volledig op concentreren, dan kan ik nog tien tot vijftien jaar een goede advocaat zijn." "Tijdens mijn stage bij het Rotterdams Advokatenkollektief stuitte ik op het gebruik van de mosquito. ROOD Rotterdam was toen al bezig om samen met bewoners actie te voeren tegen dat irritante zoemapparaatje. Ik heb vervolgens voor mijn scriptie uitgezocht hoe je dat apparaatje inhoudelijk en juridisch kunt bestrijden."

"Ik heb mijn scriptie naar Guusje ter Horst gestuurd, ons lopend brevet van constitutioneel onvermogen. Onbegrijpelijk dat ze als minister van Binnenlandse Zaken ziet dat er problemen zijn met de grondrechten, maar weigert de mosquito wettelijk te verbieden. In plaats daarvan kijkt ze toe hoe gemeentes het dan maar zelf regelen." Rotterdam loopt voorop, daar hangen nu al 37 mosquito's. Tot nu toe zonder enig wettelijk kader, maar deze maand beslist de gemeenteraad over een wijziging van de

algemene plaatselijke verordening (APV). Daarmee worden de mosquito's onder voorwaarden gelegaliseerd. Zo mogen ze alleen nog als laatste redmiddel worden ingezet, wat elk halfjaar opnieuw beoordeeld moet worden. Volgens Carrie betekent zo'n nieuwe APV een verbetering, maar is het nog lang niet voldoende. "Deze nieuwe regeling houdt rekening met alles waarvan wij riepen dat het echt niet kon. Probleem blijft wel dat de mosquito zo'n drastische beperking van de vrijheid van jongeren oplevert, dat een APV niet voldoende is. Dit moet door de Tweede Kamer bij wet geregeld worden. Zolang dat niet gebeurt, gaat de gemeente bij de eerste de beste rechtszaak nat. Gelukkig heeft burgemeester Aboutaleb toegezegd dat alle mosquito's die in strijd zijn met de nieuwe regels worden weggehaald. Opvallend detail: dan moeten er waarschijnlijk 35 verdwijnen."

Tekst Jola van Dijk
Foto Hollandse Hoogte

Na de koningin is Prinsjesdag 2009

Wie gaat de crisis betalen? Dat is de centrale vraag die de komende jaren de politiek in Nederland zal bepalen. In de Troonrede en de Miljoenennota heeft het kabinet duidelijk gemaakt hoe ernstig de gevolgen van de crisis zijn. De regeringspartijen proberen de geesten rijp te maken voor een ongekende bezuinigingsoperatie. Nadat de banken en de aandeelhouders zijn gered, is het nu aan de ouderen, de werknemers, de studenten en aan iedereen die gebruik maakt van de zorg, het onderwijs en andere gemeenschapsvoorzieningen om op te draaien voor het redden van de banken. De SP begon al op Prinsjesdag zelf om een tegengeluid te mobiliseren.

Terwijl de toeschouwers van de rijtoer en de balkonscène met hun inmiddels wat verkreukelde oranje hoedjes en vlaggetjes weer op weg zijn naar huis en in het gebouw van de Tweede Kamer de aanvoerders van de politieke partijen onder leiding van Ferry Mingelen in debat gaan over Troonrede en Miljoenennota, staat op het Plein, net voor de ingang van het parlement, een tent waar SP'ers zich opmaken om de mening van gewone mensen te horen. 'Na de koningin, het woord aan U', is het motto van de bijeenkomst.

Op het podium interviewt Jan Marijnissen mensen uit allerlei sectoren van de maatschappij. Ook de mensen in de zaal komen veelvuldig aan het woord. In een hoek van de tent kan iedereen een foto laten maken met zichzelf op de koninklijke troon en deze vergezeld laten gaan van een bondige mening. De Haagse band De Flamingo's zorgt voor vrolijke klanken en er is natuurlijk soep. Tomatensoep.

"Hoe gaan we dat nu veranderen?"

Een van de mensen die aan het woord komen is Erik Römer, docent op een MBO-school in Noord-Holland. Hij vertelt hoe er nu gewerkt wordt aan een fusie van zijn school met een andere, zodat er een opleiding met maar liefst 21 duizend leerlingen zou komen. "In het verleden met de vorming van Regionale Opleiding Centra's was ook het verhaal dat dergelijke fusies tot enorme bezuinigingen zouden leiden, maar die ROC's zitten nu ook in grote financiële problemen. Nu is de oplossing dat die ook weer moeten fuseren. Er zou dan een vierkoppig bestuur komen, die mensen gaan hartstikke veel verdienen en de mensen op de werkvloer en de leerlingen komen op de tweede plaats."

Römer heeft ook grote vraagtekens bij het zogenoemde competentiegericht leren. "We krijgen grote gebouwen, honderden computers en de leerlingen moeten het voor een groot deel maar zelf uitzoeken", zegt hij. "Maar," onderbreekt Marijnissen hem, "hoe gaan we dat nu veranderen?" Römer is daar niet optimistisch over, de actiebereidheid in het onderwijs is niet groot, de mensen zijn lamgeslagen. Hij krijgt bijval uit de zaal. "De uitholling van het vak van docent leidt ertoe dat mensen uit het onderwijs gaan, of zich er niet meer in herkennen."

"Hoe heeft het toch zo ver kunnen komen?"

De buschauffeur, de politieagent, de student, de postbode en de vele andere geïnterviewden geven eigenlijk allemaal hetzelfde beeld. Afbraak en verschraling van de voorzieningen in de afgelopen jaren en de angst dat het de komende jaren nog veel erger zal worden. "Hoe hebben we het toch zo ver laten komen", is een zin die vele malen te horen is uit de mond van Jan Marijnissen. "Het wordt een lange weg", zegt Gerard Oosterwijk van de studentenbond LSVB. "Er is al jaren niet meer gedemonstreerd, maar we hebben nu acties gepland. We

... het woord aan U

moeten daar nu weer gaan staan om voor onze belangen en voor beter onderwijs op te komen.”

Rob van der Post (die al 37 jaar werkzaam is bij het postbedrijf en als vakbondsman een centrale rol speelt in de strijd voor het behoud van loon en arbeidsplaatsen bij de post) vertelt over de loonsverlaging van vijftien procent die TNT voor de postbodes in petto had. “En dan is de werkgever verbaasd dat de mensen dat niet pikken.” Een meerderheid stemde tegen het akkoord waarin deze loonsverlaging was opgenomen. “Het belangrijkste is,” benadrukt hij, “dat de mensen met respect behandeld worden.” Hij haalt de grote actie van postbodes in Utrecht in herinnering en benadrukt dat er in de toekomst nog meer acties komen. “Want het kan niet zo zijn dat postbode een uitstervend beroep is.”

Tijd voor actie

Ook Egbert Schellenberg van FNV bondgenoten wijst op het belang en de noodzaak van acties. Hijzelf speelde een belangrijke rol bij de acties bij Shell in 2005. Ook toen ging het over verslechtering van de AOW-leeftijd. Dankzij een staking van vier dagen werd dat toen tegengehouden. “En nu moeten we weer aan de bak om een verhoging van de pensioenleeftijd tegen te gaan.” De enige

manier om dat te doen is actie, zo benadrukt de vakbondsman. Hij wijst op 2004. “Toen stonden we met 50 duizend mensen op een doordeweekse dag op de Coolsingel en dat was de aanloop naar het Museumplein. Het is duidelijk dat als de SER er niet uitkomt en er geen alternatief voor de AOW-plannen van het kabinet komt, we in oktober weer de barricade op moeten, er weer acties moeten komen.” Want: “Dat is de enige manier om dit kabinet aan zijn verstand te brengen dat 65 echt 65 moet blijven.” Hij wijst op de door de FNV geplande werkonderbrekingen op 7 oktober, de zogenoemde 65-minutenacties. “En dat is pas de aftrap voor de echte acties die daarna moeten volgen.”

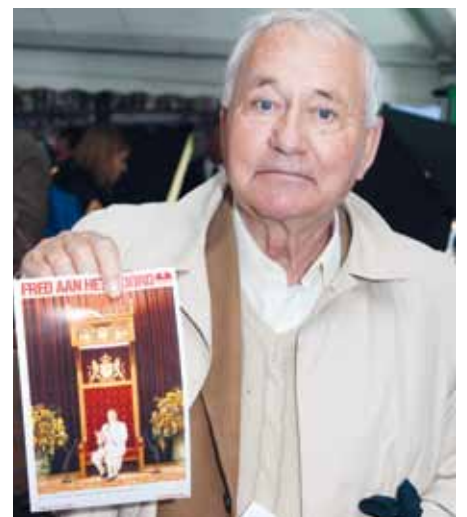
Troontelefoon

Terwijl in de SP-tent op het Plein deze woorden te horen zijn, zitten even verderop in het gebouw van de Tweede Kamer SP-Kamerleden achter de telefoon. Zij beantwoorden de bellers die hun mening geven over de Troonrede. “Bezorgdheid en angst”, zegt Emile Roemer, gevraagd naar de teneur van de reacties. “De mensen zijn onzeker over wat er op ze afkomt.” “De eerste beller die ik aan de lijn kreeg,” vertelt het Kamerlid uit Boxmeer, “begon met te zeggen dat de oppositie niet zo negatief moet zijn. Maar als je dan verder praat blijkt dat diezelfde

meneer zich óók grote zorgen maakt over de zorg en het onderwijs en dat hij het plan voor het verhogen van de pensioenleeftijd naar 67 jaar schandelijk vindt.” Het is duidelijk dat de crisis en de plannen van het kabinet veel mensen schrik aanjagen en dat de onvrede en de ongerustheid groot is. De vraag is hoe die onvrede omgezet kan worden in actie tegen de kabinetsplannen. Daarvoor zullen we, zoals de koningin het zo mooi zei in de Troonrede, met ons allen onze schouders eronder moeten zetten. Onder de acties wel te verstaan.

Tekst Willem Bos

Foto's Bas Stoffelsen

“Hij heeft een jaar riant geleefd van mij en mijn klanten”

Faillissementsfraude is een groot probleem. Peter de Weerd werd het slachtoffer van een oplichter die beweert een helpende hand te bieden aan bedrijven in financiële nood, maar ze uitzuigt tot op het bot. “Hij liet me met tonnen schuld achter en hij maakt gewoon weer nieuwe slachtoffers.”

“Ik weet nog dat ik hem voor het eerst zag en dacht: wat een engerd! Een echte gladde praatjesmaker. Maar hij was mijn reddende engel, zou me uit de financiële shit halen. Een jaar later zat ik in het tv-programma Opgelicht. Hij heeft een klein jaar riant geleefd op mij en mijn klanten. Ik weet nog dat ik vroeger naar dat programma keek en dacht: wat een sukkel! Hoe kan je daar nou intrappen? Je ziet toch dat het een oplichter is?! Maar nu begrijp ik het. Beroepsoplichters zijn mensen met één groot talent: charmeren, overtuigen, overdonderen en als het moet intimideren.

Ik had een eigen vormgevingsbedrijf in Den Haag, ik ontwierp winkelinterieurs en bouwde bijvoorbeeld stands op beurzen. Ik ben een serieus vakman, maar financieel had ik dingen laten slossen. Ik had daardoor een aardige schuld opgebouwd. In een e-mailnieuwsbrief bood ene Pieter Knabben zijn diensten aan en ik besloot hem via de mail mijn verhaal voor te leggen. Daar heb ik nooit iets op gehoord.

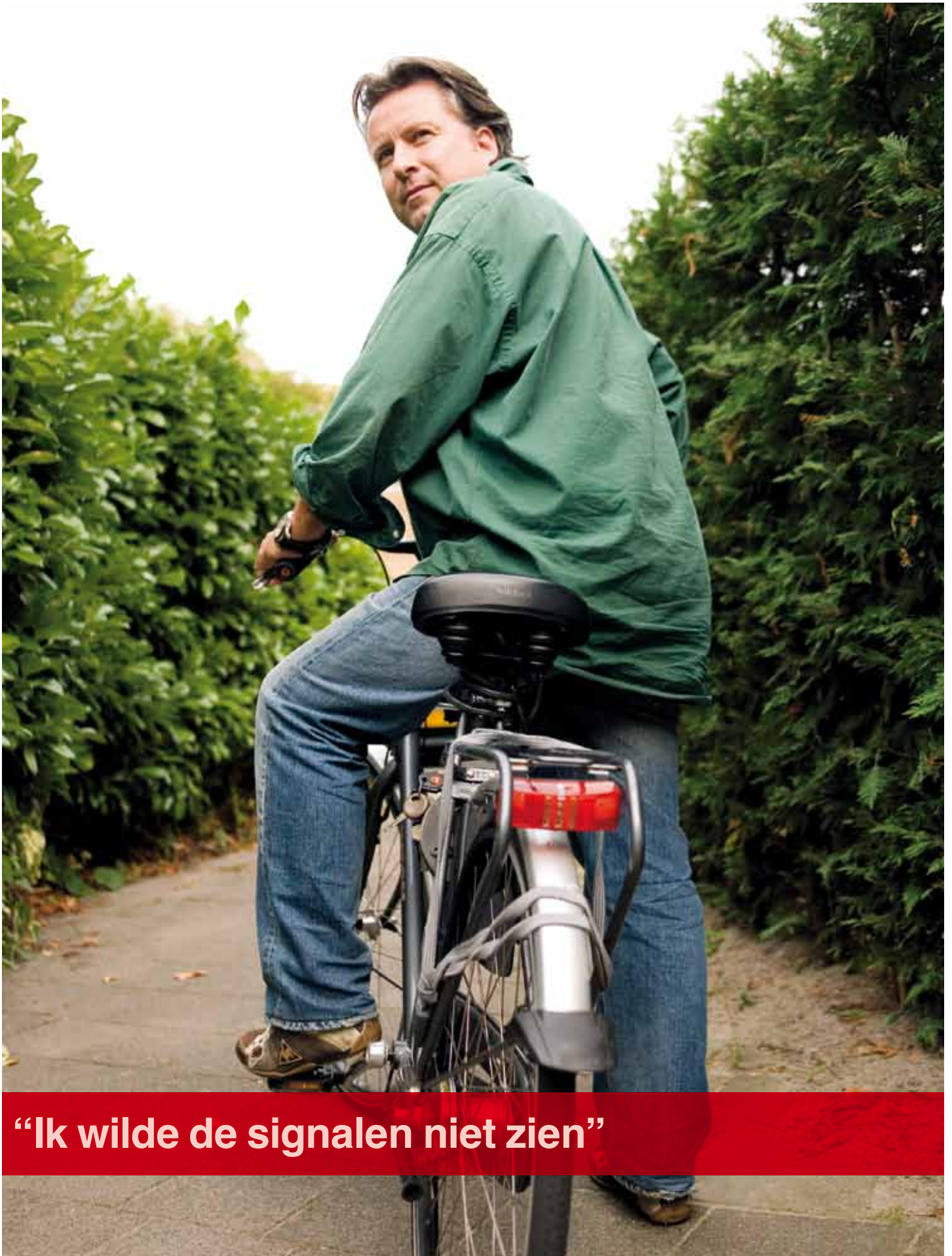
Enkele maanden later kwam ik in contact met Peter B., via een bedrijf in het complex waar ik bedrijfsruimte huur. Hij kwam zeer daadkrachtig over, strooide met juridische termen en ik dacht: hèhè, eindelijk komt er een eind aan mijn eenzame zakelijke strijd. Hij wist precies de oplossingen voor al mijn problemen, ongelooflijk! Pas een jaar later moest ik aan die mail denken waarin ik al mijn problemen in detail had uitgelegd. Ik weet nu zo goed als zeker dat het doorgestoken kaart was: die twee werken samen. Pieter Knabben is een bekende oplichter en veroordeeld tot meerdere jaren celstraf.

Maar goed, ik ging aan de slag met B. en hij beloofde me dat hij alles ging oplossen. Ik zou mijn klanten inbrengen in de bv (besloten vennootschap –red.) en hij zou mij op de loonlijst zetten. Ik deed de creatieve kant, hij de bedrijfsvoering. De eerste twee projecten gingen vlekkeloos. Maar daarna kwam ik terecht in zijn chaos. B. is een meester in het creëren van eilandjes. Hij vertelt aan mij dat Piet een dief is en aan Piet dat ik een dief ben. Dus allerlei mensen die wel met elkaar te maken hebben, zoeken geen contact met elkaar. Als er iets verkeerd gaat krijgt de ander de schuld, nooit B. Je komt terecht in een dichte mist, een rookgordijn waardoor niemand er meer iets van begrijpt behalve de oplichter zelf. Ik dacht dat hij druk bezig was met het oplossen van mijn achterstanden en het opbouwen van een bloeiend bedrijf. Ik wilde niet weten hoe, was tevreden met de wetenschap dát het gebeurde. In werkelijkheid kocht hij spullen op mijn naam, die hij niet betaalde. Liet mijn relaties spullen en diensten leveren waar hij geld voor kreeg dat hij voor zichzelf hield. Hij betaalde nooit. Ik kreeg signalen van leveranciers die om betaling vroegen. Wanneer ik aangaf dat B. over de betalingen ging, bleek hij voor hen al dagen onbereikbaar. Wanneer ik hem hiermee confronteerde, verzekerde hij dat de betaling onderweg was, dat hij het vandaag nog zou overmaken, of dat die mensen niet moesten zeuren. Ik heb alle smoezen honderd keer gehoord! Ik heb met privé-geld een aantal schuldeisers tegemoet proberen te komen.

Zo heb ik meerdere signalen gehad. Er gebeurden vreemde dingen en ik had ook

wel een soort onheilsgevoel. Maar ik besteedde er geen aandacht aan. Ik was ervan overtuigd dat hij me hielp en kon het gewoon niet hebben dat er iets verschrikkelijk fouts gebeurde. Ik belde hem eens spontaan vanuit de auto en hij wist precies waar ik reed. Ik was perplex, maar hij begon nerveus te lachen en uit te leggen dat hij dat soort dingen kon aanvoelen. Dan kwam er een afleidend flutverhaal, waarmee hij me toch weer wist te boeien. Toen mijn telefoon het eens niet deed gaf hij me, zogenaamd heel royaal, zijn ouwe toestel. In die mobiel kwam ik bij toeval een oud bericht tegen met de woorden: ‘Oh shit, nou weten ze waar je woont.’ Als ik weleens ergens over doervroeg, écht doervroeg, wat ik dus haast nooit deed, raakte hij geïrriteerd. Een keer werd hij echt boos en dreigde de samenwerking op te zeggen. Daar schrok ik zo van dat ik maar weer inbond. Hij goochelde altijd met auto’s, kentekenbewijzen en leasecontracten. Hij had op papier aangegeven dat hij een van mijn auto’s privé zou overnemen en dat de andere op de zaak zou worden gezet. Achteraf natuurlijk naïef van mij om hem te geloven en te verzui- men de kentekens over te schrijven. Met als gevolg dat enkele duizenden euro’s aan verkeersovertredingen die hij had veroorzaakt bij mij in de brievenbus belandden. Alles stond dus nog steeds op mijn naam!

Hij kwam ook regelmatig hier op bezoek. Het hele gezin vond hem gezellig en kleurrijk. Een sportieve, succesvolle zakenman die op alles antwoord had. Eigenlijk was hij in die tijd een hele goeie vriend. Maar wat we bijvoorbeeld niet

“Ik wilde de signalen niet zien”

wisten, was dat ik een heel jaar lang met het hele gezin rondreed in een onverzekerde auto. Hij had de verzekeringspremie nooit betaald. Een van z'n meest valse trucs was toen mijn vader net was overleden. Hij wist hoe de situatie op dat moment hier thuis was. Tijdens de

voorbereiding van de crematie wist hij me op slinkse wijze nog eens een kleine tienduizend euro afhandig te maken. Op dat moment wilden we graag dat het bedrijf doorging en niet in de problemen kwam. Er stond niet genoeg geld op de zakelijke rekening, maar goed, drie dagen

later zouden we het geld terugkrijgen. Dat is inmiddels twee jaar geleden en dat geld moet ik nog steeds van hem krijgen.

B. begon mij ook steeds meer naar beneden te halen en zichzelf naar boven te duwen. Hij was toch zo'n geweldige kerel en ik bakte er maar niks van. Hij infiltreerde echt in mijn gezin. Mijn gezin is erg open en mijn vrouw en vier kinderen hebben alles meegemaakt. Het was psychologische oorlogsvoering en hij wist mijn vrouw ook behoorlijk te bewerken. Toen het zakelijk slechter ging, kregen mijn vrouw en ik ook steeds meer onenigheid en spanningen. Op een zeker moment was een scheiding niet meer te voorkomen.

Op internet kwam ik eens de kenmerken tegen van een psychopaat. Nou, dat klopte angstig precies met die van B.: egocentrisch, impulsief, agressief, geen schuldgevoel of verantwoordelijkheidsbesef en alles bij elkaar liegen en stelen. Een andere manier om mij klein te maken was altijd te laat op afspraken komen. Ik ben zelf iemand die altijd stipt op tijd is maar hij kwam een uur, soms twee uur te laat. Of hij kwam helemaal niet. Ik belde hem vaak niet op, want ik wilde hem niet opjutten. En als ik hem wel belde had hij altijd wel een smoes. Je kon het van hem nooit winnen.

Toen mijn vrouw definitief de scheiding wilde doorzetten en met de kinderen enkele dagen in Frankrijk was, zat ik thuis en voelde me beroerd. Ik weet nog dat ik besloot om met mijn iPod naar het strand te gaan, lekker naar muziek luisteren en alles eens rustig overdenken. Ik herinner het me nog heel goed. Ineens wist ik het! Ik ging stoppen met B. Helemaal stoppen! Ik was het spuugzat, moest constant achter mijn salaris aanzitten, kreeg de ene na de andere leverancier aan de lijn die nog geld kreeg. Slechter kon het niet worden. Ik zag geen heil meer in de samenwerking en besloot mijn vrouw met dit nieuws te bellen. Hoewel ik stiekem bang was voor haar reactie. Maar nee, ze was eigenlijk juist opgelucht, heel erg, net als ik. Mijn besluit werd toen steeds definitiever. Hoewel ik tegelijk niet wist hoe ik verder moest.

Kort nadat ik de stekker er had uitgetrokken begon de ellende pas goed. De ene na de andere deurwaarder kwam langs. Er volgde een lange zoektocht naar hulp, er moest orde komen. Via Google kwam ik

Arda Gerkens: “Witteboordencriminaliteit met topprioriteit aanpakken”

SP-Tweede Kamerlid Arda Gerkens hoort zulke verhalen vaker: “Diep triest. Met gladde praatjes wordt de slachtoffers van alles beloofd, maar ondertussen worden ze alleen maar dieper in de problemen gedrukt. Dat vraagt om een stevige aanpak. Het is onbegrijpelijk dat deze oplichter ongestoord zijn gang kan gaan. De suggestie om de aangiftes te koppelen is zinnig, in het politiekorps in Brabant zou men moeten kunnen zien wat er in het politiekorps in Groningen aan aangiftes ligt. Dat zou ook mogelijk moeten worden met het nieuwe systeem dat de politie nu in gebruik neemt, maar daarmee zijn nu nog allerlei problemen. Het probleem zit helaas nog veel dieper. Faillissementsfraude is een hardnekkig probleem. Er zijn inderdaad mensen die handelen in ‘lege bv’s’, bedrijven waar nauwelijks nog vermogen in zit. Mensen hebben bij wijze van spreken een stapel bv’s onder de arm en lopen de Kamer van Koophandel in en uit. De SP heeft al voorgesteld medewerkers van de Kamer van Koophandel bevoegd te maken verdachte handelingen te melden bij het OM. Dan

Foto Govert de Roos

zouden dit soort praktijken veel eerder kunnen worden gestopt. Alleen al de afgelopen maanden heeft de SP nog veel meer oplossingen voorgedragen om faillissementsfraude beter aan te pakken, naar schatting is in ongeveer een kwart van de faillissementen fraude in het spel!

Uiteindelijk wordt naar schatting slechts 2,6 procent van de fraudeurs veroordeeld! Een van de problemen is dat er te weinig curatoren zijn die de faillissementen afwickelen. Zij zouden meer onderzoek moeten doen naar fraude, maar het probleem daarbij is dat de curator betaald wordt uit de boedel, dat wat over is uit het faillissement. Dus als de boedel te klein is, gaat een curator geen extra tijd aan onderzoek besteden en blijft fraude onbestraft! In die gevallen zouden de curatoren door de overheid betaald moeten worden om fraude te kunnen onderzoeken. Als zij na onderzoek fraude kunnen vaststellen, doen ze melding bij de politie en het OM. Maar het probleem daar is dat men kennis en capaciteit tekort komt; daar vraagt de SP al jaren de aandacht voor. Het kabinet heeft de mond vol van de aanpak van financieel-economische criminaliteit, maar schiet echt tekort. Met als gevolg dat er nog steeds veel mensen het slachtoffer worden van oplichtingspraktijken, zoals Peter de Weerd. Daar laten wij het niet bij zitten. De aanpak van witteboordencriminaliteit moet topprioriteit hebben.”

bij de stichting STOP, een stichting tegen oplichterspraktijken. Later, in de voorbereiding op het programma Opgelicht, merkte ik dat ik een van de weinigen was die op tv zijn verhaal durfde te vertellen. Ik weet dat veel van zijn andere slachtoffers nee hebben gezegd, bang voor gezichtsverlies. Ik weet bijvoorbeeld dat hij enkele advocaten heeft opgelicht die het er uit schaamte maar bij laten zitten. Maar ik ben blij dat ik het gedaan heb, B. schijnt veel last te hebben ondervonden van dat programma. Nou, heel erg goed!

Ik vertel dit omdat ik wil dat er iets gebeurt. Naar dat tv-programma keken veel mensen, maar B. en andere oplichters gaan gewoon verder. De politie werkt in verschillende gemeentes nog steeds niet samen. Er is geen centraal datasysteem waarin aangiftes tegen dezelfde persoon worden gekoppeld. Nu staat elke aangifte op zichzelf. Ook de Kamers van Koophandel hebben te weinig bevoegdheden. Criminelen zoals B. kopen gewoon een oude bv, schrijven zich op vertoon van hun ID of paspoort in als bestuurder

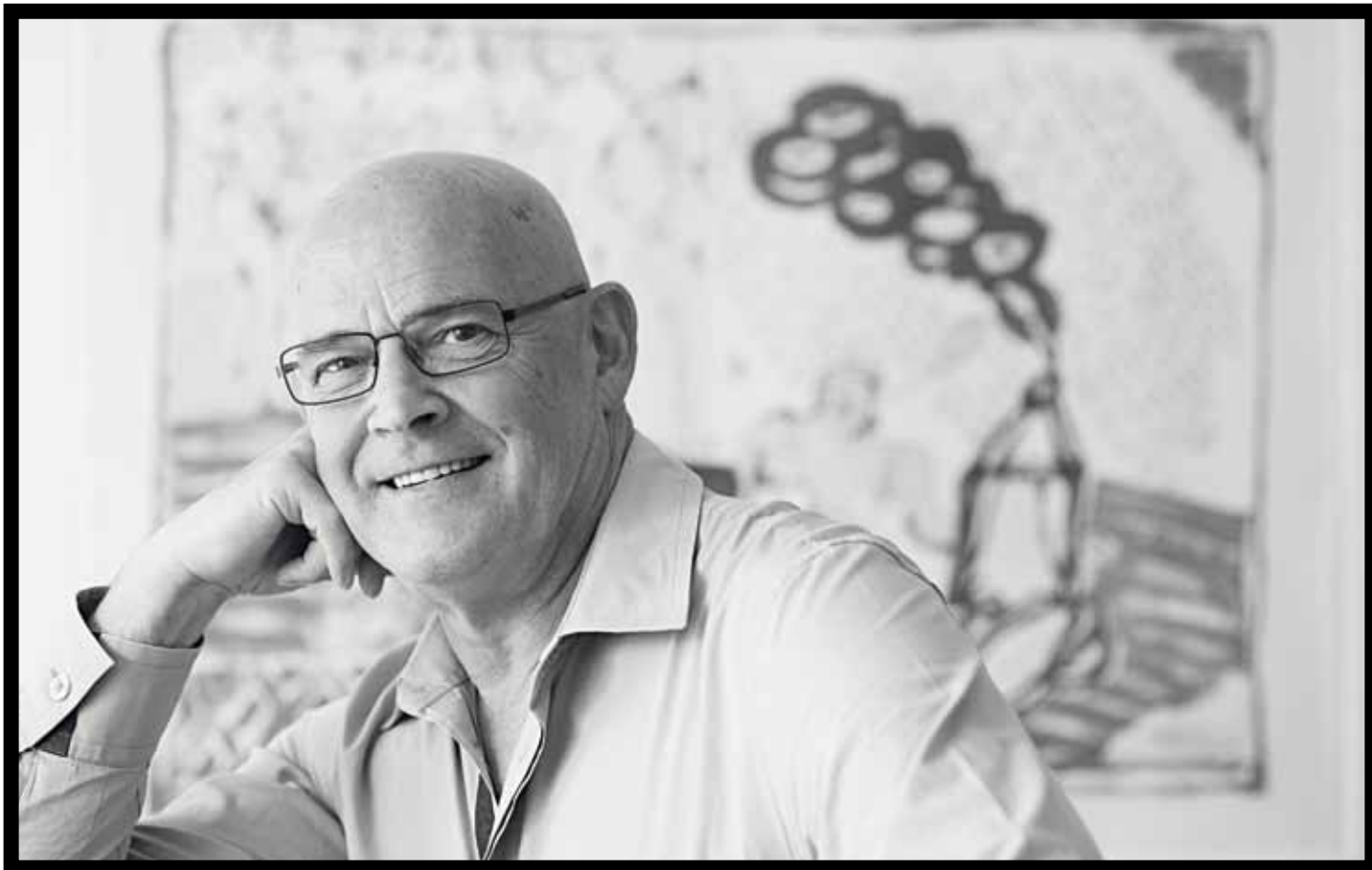
en gaan ongehinderd verder. Het zou beter zijn als door middel van het verplicht registreren van een burgerservicenummer alle bellen gaan rinkelen als iemand als Peter B. zich meldt, iemand die betrokken is geweest bij zo’n 25 faillissementen. Er zijn veel meer oplichters bezig dan mensen denken en er moet echt iets gebeuren.

Hoe ik erop terugkijk? Ik heb een grote les geleerd, ben minder naïef. Ik ben nu bezig met het afbetalen van mijn schulden. Mijn relatie is veel beter dan vroeger en ik ga nu een gewone baan zoeken, geen financiële rompslomp meer. Maar ik heb ook pech dat ik hem ben tegengekomen. Al bij onze eerste kennismaking was hij tien stappen verder en wist hij al precies hoe hij me helemaal ging uitkleden. Ik ben bezig met het schrijven van een boek, met als werktitel: Een jaar uit het leven van een sukkel. Ik was die sukkel, maar uiteindelijk kom ik sterker uit de strijd en ga met goeie moed verder. B. is hier uiteindelijk de echte sukkel: hij is eenzaam, op de vlucht en altijd op zijn

hoede. Ergens weet hij wel dat hij talloze mensen heel veel pijn en verdriet heeft gedaan.

Na twaalf maanden, na beoordeling van het centimeters dikke dossier, kwam Justitie tot de conclusie B. niet meer te vervolgen. Hij vormt ‘geen gevaar voor de samenleving’ en gaat voor het gemak weer vrijuit. Hij rijdt weer rond in een BMW, hangt weer de held uit. Na bezwaar van ons en Stichting STOP is toch weer besloten proces-verbaal op te maken. Uiteindelijk zullen we wel weer aan het kortste eind trekken, maar ik wil het er niet bij laten zitten! Als ik alles zo overzie, denk ik weer aan die allereerste indruk: wat een engerd!”

Tekst François de Waal
Foto's Suzanne van de Kerk

Tekst Jola van Dijk
Foto Karen Veldkamp

“Ik kan niet tegen politieke spelletjes”

De bijna 67-jarige Gerard Broekman uit Gorinchem is sinds zijn pensioen haast nog drukker dan ervoor, vooral met vrijwilligerswerk. Hij organiseert bijvoorbeeld exposities en heeft de seniorengids opgezet. Een paar vragen tussen de 50PlusBeurs en een kunstreis naar Spanje door.

Wat is de seniorengids?

“De informatieve website www.seniorengids-gorinchem.nl, die ik met behulp van mijn raadsgeld en de steun van senioren en professionals uit Gorinchem heb gemaakt. Senioren vroegen al jaren om een digitale informatiegids, maar de gemeente weigerde consequent. Daarom heb ik het zelf maar gedaan.”

Je bent dus ook nog gemeenteraadslid?

“Ja, maar daar stop ik mee na de verkiezingen. Ik voel dat ik geen politicus ben, ik kan niet tegen die politieke spelletjes. Als je een voorstel indient wordt het meteen van tafel geveegd, maar een paar maanden later komt de coalitie met precies hetzelfde voorstel!”

Heb je dan ook geen politieke ambities meer?

“Nee. Nou ja, natuurlijk is het staan op de 50PlusBeurs en mijn andere vrijwilligerswerk ook politiek. Maar als ik met mensen

over ‘politiek’ praat, hebben ze het alleen maar over die politieke spelletjes. Daarom noem ik het niet meer zo.”

Hoe lang ben je al lid van de SP?

“Vijfentwintig, dertig jaar? Mijn lidmaatschapsnummer is 547, daarmee ben ik wel een van de ouderen.”

Waarom werd je lid?

“Omdat het artsencollectief van de SP zelf onderzoek ging doen na een gifuitstoot van een fabriek in Tiel. Een partij die zo bij de basis bezig is, daar wilde ik bij horen.”

Wat brengt de kapitalist in je boven?

“Mooie boeken en kunstwerken. Ik heb inmiddels een behoorlijke wand met boeken, vooral over kunst en mode.”

HOREN

Amandititita

Voor wie uitgekeken is op gangsta rap en reggaeton is er alweer een nieuwe urban muziekstroming. Mexico is in de ban van anarcumbia: aanstekelijke Latijns-Amerikaanse ritmes in een vrolijk anarchistisch jasje van pop, rap en onvervalste kitsch. De uitvinder is Amandititita (wat zoveel betekent als Leniëmini Amanda), een klein Mexicaans propje dat op speelse wijze het moderne stadsleven op de hak neemt. Sony-BMG bracht haar debuutalbum vorig jaar alleen in de regio uit, al bereikte hitsingle La Muy Muy sporadisch ook onze contreien. Hopelijk verschijnt haar tweede cd La Descarada ook in Europa. Een voorproefje staat in elk geval alvast op website MySpace. *(Daniel de Jongh)*

Amandititita
La Descarada
www.myspace.com/amandititita

LEZEN

Hier en daar een crisis

Tineke Ceelen is een stoer wijf. 'Hier en daar een crisis' is een bundel anekdotes uit haar twintigjarige ervaring in internationale ontwikkelings- en vluchtelingen hulp. Zonder dat het er dik bovenop ligt, rekent ze pagina voor pagina af met de modieuze, gemakzuchtige vooroordelen die het publieke debat domineren. Ceelen is geen onhandige kluns en ook geen diva in een hulpverlenersencave. Ze is een bevlogen vrouw, die zich onder steeds moeilijker omstandigheden met hart en ziel (en huid en haar) inzet om het leven van mensen in conflictgebieden te verbeteren. Ceelen reist ver en kan veel verhalen vertellen, mét humor, zonder droge theorie of moralisme. *(Daniel de Jongh)*

Hier en daar een crisis
Tineke Ceelen
Uitg. Podium/BKB

BELEVEN

muZIEum

Zien en gezien worden is voor veel mensen belangrijk. Maar hoe werkt dat eigenlijk, zien? En wat verandert er als je niet meer kunt zien? In het ervaringsmuseum muZIEum kun je antwoorden op dit soort vragen aan den lijve ondervinden. Om het geheel nog interactiever te maken, worden er regelmatig extra activiteiten georganiseerd. Zo is het bijvoorbeeld twee keer per maand mogelijk om in het donker te dineren en wordt er veel aandacht gegeven aan de tweehonderdste geboortedag van Louis Braille. In de periode van de herfstvakantie worden daarom extra activiteiten georganiseerd voor kinderen, plus cabaret, een film en stadswandeling rond de thema's zien, donker en braille. *(Jola van Dijk)*

Ervaringsmuseum muZIEum
Nijmegen
www.muZIEum.nl

KIJKEN

SM-Rechter: een privéleven in publiek bezit

Door Jola van Dijk

Wat te doen als je vrouw doodongelukkig is omdat ze jarenlang haar behoefte aan sadomasochisme onderdrukt heeft? En hoe ga je daarmee om als je zelf rechter bent, en dus van onbesproken gedrag zou moeten zijn? De Mechelse rechter Koenraad Arousseau werd met deze dilemma's geconfronteerd en koos er uiteindelijk voor om zijn vrouw tegemoet te komen. Het leven lachte hen weer toe, totdat de politie in 1997 een inval deed in de seksclub waar de twee geziene gasten waren.

Het was het gesprek van de dag en hun handel en wandel werd breed uitgemeten in de Vlaamse media. Ging Koenraad Arousseau te ver? Is sadomasochisme

een aanvaardbare seksuele voorkeur of een vorm van mishandeling? Is iemand die zijn eigen partner naar seksclubs brengt en daar een vergoeding voor opstrijkt een pooier? In hoeverre hebben mensen met een publieke functie nog recht op een privéleven? Uiterst interessante kwesties voor een filosofische discussie natuurlijk, maar ondertussen gaat het wel over het leven van echte mensen. Die kant van het verhaal bleef tot voor kort sterk onderbelicht, maar is nu op aangrijpende wijze vastgelegd in de film SM-Rechter. Zonder in clichés te vervallen wordt het verhaal achter de mediahype in beeld gebracht, smaakvol maar zonder de rauwe werkelijkheid te verdoezelen. Vlaamse films doen het nooit echt goed in Nederland,

dus is de film amper in de bioscopen te zien geweest. Eeuwig zonde, maar gelukkig is de film nu ook uit op DVD.

Bridge Entertainment
Regie Erik Lamens

Dure autochtonen?

Wilders maakt zich zorgen over de 'hoge' kosten van allochtonen. Maar wie stelt Kamervragen over de mega-kosten van in driedelig gestreepte pakken gestoken heren? Ik doel niet alleen op de leugenfabriek (Rumsfeld, Cheney) die de rampzalige Irak-oorlog inleidde met niet te overziene kosten (anderhalf biljoen), waar een autochtone naïeve Zeeuw kritiekloos in meedraaide. Meer recent de verdampde miljarden in de kredietcrisis waar de bonushappende topmanagers aan bijgedragen hebben. Zeg nou zelf, mogen de nazaten van de slachtoffers van de VOC en Westindische Compagnie een kruimeltje terughalen van het hun ontnomen brood?

Rob Hamers, Landgraaf

Mobbing

In de onlangs verschenen brochure 'Taal, de kracht van woorden' van TNT-post, wordt een anekdote aangehaald van SP-politicus Agnes Kant rondom het woord 'flapdrol'. Het zou zo maar eens een neoliberal staaltje van versluierende 'mobbing' door TNT Postbedrijven kunnen zijn. In mijn perceptie wordt de wereld door de kracht van marktwerking steeds grimmiger. Niet echt iets om vrolijk van te worden.

Mevr. E. Spindler-Bindels, Heerlen

Oldambt

Leuk dat stukje 'Groeten uit het nieuwe Oldambt' in de Tribune van september. Mijn ouders komen daarvandaan. Ik vond het destijds erg, dat vruchtbare landbouwgrond onder water werd gezet.

Mevr. R. Kruit, Rotterdam

Stopwoord

Het kapitalisme heeft een nieuw stopwoord c.q. escapeprotocol ontwikkeld, als éindelijk het gelijk blijkt van linkse critici op onderdelen die echt totaal niet meer te verdedigen zijn, "niet door de haak kunnen" (citaat Wouter Bos, incl. stijlfout), dan wel totaal misgelopen zijn. Zoals bijv. de bankcrisis. Dan heet het opeens: "Laten we vooral niet

terugblikken maar vooruitzien." Of een variant: "Laten we er vooral voor kiezen om de problemen nu op te lossen, later kunnen we de oorzaken verder bekijken." Met andere woorden, men is bang dat de ware kern van de zaak, de structurele 'rotting', corruptie of constructiefout van het systeem blootgelegd dreigt te worden. Recent nog dit stopwoord dat Robin Linschoten (VVD) gebruikte na kritiek op de DSB bank: "Laten we vooral de fouten herstellen..." (En de oorzaken wegmoffelen, toevoeging ondergetekende).

R.G.W. Hamers, Landgraaf

Crisis

Iedereen moet eerst recht op een goede start hebben, dus op goed onderwijs, gezondheidszorg, baan en inkomen en een fatsoenlijke ouderdomsvoorziening. En niet eerst in verband met de crisis daarop inleveren. Een omgekeerde wereld.

Milenko Djordjevic, Amersfoort

Ombudsman

Laat ik voorop stellen dat ik vind dat de Nationale Ombudsman Organisatie (NO) heel veel erg goed werk doet, en dat Alex Brenninkmeijer (Tribune september) het heel goed doet. Nu een kanttekening: naar mijn ervaringen hanteert zelfs de NO een forse hoeveelheid bureaucratische regels om te beslissen of men een klacht wel of niet in behandeling neemt. Nadat ik in 1990 door een plotselinge ernstige ziekte met de WAO te maken kreeg, en daardoor later met ontslagprocedures, en in de loop van de jaren door de bureaucratische molens in de knel kwam, wendde ik mij tot twee keer toe tot de NO. Beide keren werd mijn klacht niet in behandeling genomen omdat mijn zaak niet voldeed aan 'de regels'. Dit terwijl door de instanties de ene fout op de andere blunder werd gestapeld en dit mij in zeer moeilijke situaties deed belanden. Ik moest het dus 'alleen' doen tijdens twee juridische procedures, die in totaal veertien jaar vergden en waarin de rechters tot in hoogste instantie de vloer aanveegde met (wat nu is) het UWV. Zelfs na die uitspraken voerde het UWV in eerste instantie het vonnis niet uit, daarover ging mijn tweede klacht bij de NO. Brenninkmeijer heeft gelijk dat bijvoorbeeld een telefoontje wonderen kan doen, en

noemt daarbij een UWV-experiment als goed voorbeeld. Ik heb gedurende die jaren vaak verzucht: "Als ze nu maar eens gewoon de telefoon zouden pakken, en erover zouden praten...!" Helaas deed men dat 'in mijn tijd' nog niet. Ik wil maar zeggen dat de cultuur van het alles willen toetsen aan regels en criteria zeer diep geworteld is bij alle Nederlandse instituties. Zelfs bij de NO, die toch heel veel goeds doet.

Aart Dekker, Den Haag

De oplettende lezer

Porsche

Als autojournalist en SP-lid wil ik graag twee foutjes in het artikel 'Porsche Megalomania' (Tribune september) rechtzetten. Dat Porsche en Volkswagen 'altijd al innig met elkaar vervlochten waren', is onjuist. Tot de recente overname van Porsche door VW waren de beide bedrijven volledig zelfstandig. Er waren weliswaar enkele gezamenlijk ontwikkelde modellen (VW-Porsche 914/916, Porsche Cayenne/VW Touareg, de Porsche 924 met Audi-motor) en de Kever was inderdaad ontworpen door Ferdinand Porsche, maar de bedrijven stonden altijd volkomen los van elkaar. Ook het feit, 'het ontwerp van de beroemde Volkswagen Kever gebaseerd is op de legendarische Porsche 911' klopt niet. Wel begon Porsche begin jaren dertig te werken aan het ontwerp van een kleine auto, maar vond pas gehoor toen Hitler in mei 1934 Porsche bij zich riep en zijn plan voor een auto voor het volk uiteenzette. Je kunt met enige dichterlijke vrijheid een Porsche 911 een 'platgeslagen Kever' noemen, maar de 911 zien als voorouder van de Kever, nee. Dit rechtgezet hebbende, moet ik mijn complimenten geven aan auteur Rob Janssen voor zijn analyse van de huidige problematiek. Inderdaad gaat het hier niet om twee autobedrijven die elkaar in de haren zitten, maar om twee personen die elkaar niet kunnen luchten of zien: Ferdinand Piëch (van VW) en Wendelin Wiedeking van Porsche.

Martin van Raay, Culemborg

Prik mee:
PRIKBORD@SP.NL

Het woord aan de leraar

Twee op de drie leraren in het voortgezet onderwijs vinden dat er een maximale schoolgrootte moet komen. Dat is een van de uitkomsten uit het SP-onderzoek 'De leraar aan het woord', dat Agnes Kant onlangs overhandigde aan minister Plasterk.

Kant: "Het valt op dat leraren positief zijn over hun vak, maar de hoge werkdruk, de bureaucratie en de schaalgrootte leiden tot veel ergernis. De regering moet veel meer werk maken van kleinschalig onderwijs waarin de leraar centraal staat." De partij deed onderzoek bij 3300 leraren in het basis- en voortgezet onderwijs. Het onderwijsbeleid van minister Plasterk biedt volgens een meerderheid van hen geen oplossing. Opvallend is dat zestig procent van de leraren vindt dat er onvoldoende mogelijkheden zijn om leerlingen goed onderwijs te geven. Ruim driekwart van de leraren wil kleinere klassen. "Het is een algemeen gevoel dat het onderwijs beter moet", aldus Plasterk na de presentatie.

'De leraar aan het woord' is te downloaden op www.sp.nl

Foto Suzanne van de Kerk

THEO DE BUURTCONGIËRGE

SP

www.sp.nl

SP

Eerste ronde gemeenteraadsverkiezingen